

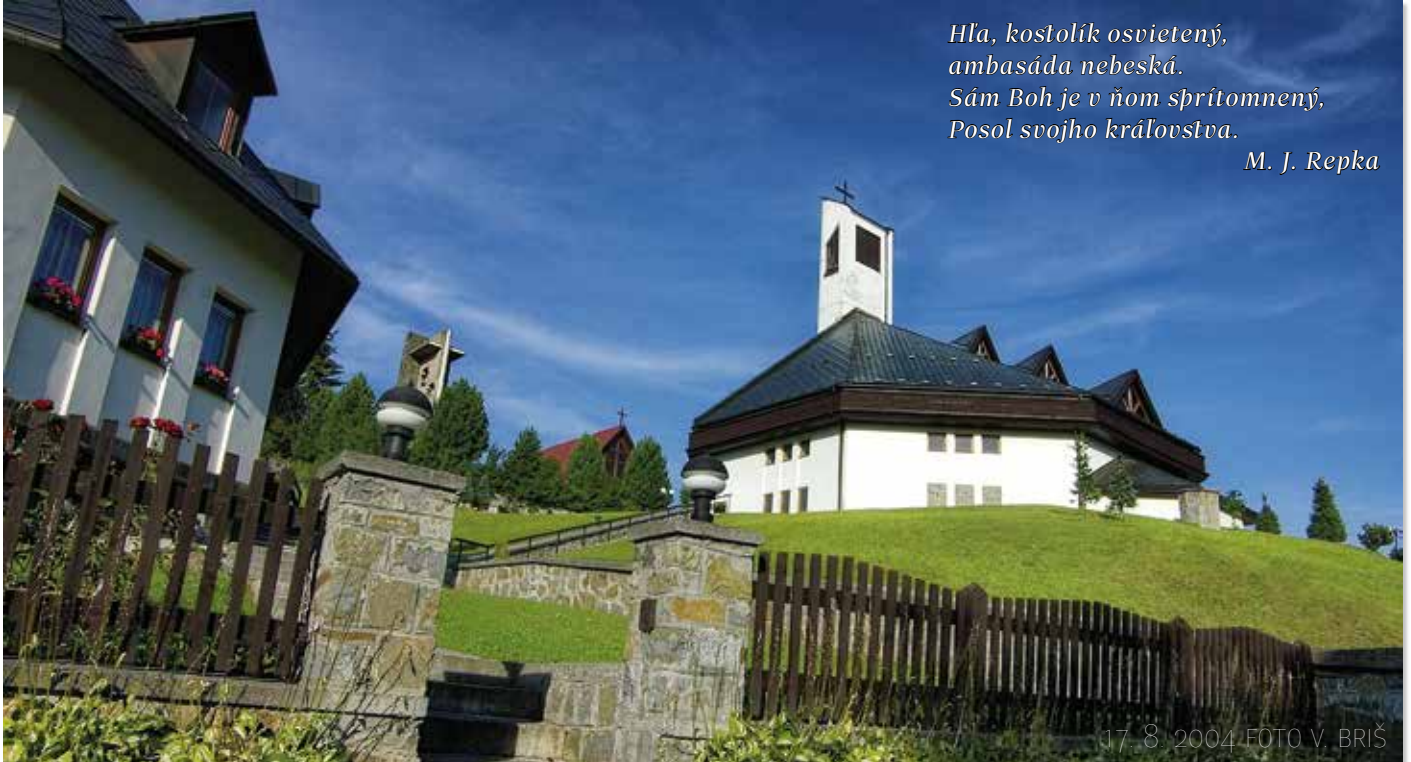
Sihelník

Číslo 2/2024

Ročník XXIV.

Bezplatné

Obecné noviny občanov a rodákov obce Sihelné

*Hľa, kostolík osvietený,
ambasáda nebeská.
Sám Boh je v ňom sprítomnený,
Posol svojho kráľovstva.*

M. J. Repka

17. 8. 2004 FOTO V. BRIŠ

30 ROKOV KOSTOLA V SIHELNOM

Keď som v júli 1991, ako nový rabčiansky farár, prvýkrát prišiel do filiálky Sihelné, videl som obrovskú jamu, na dne ktorej sa začínali betonárske práce. Základy nového kostola. Pomyslel som si: *Koľko práce, úsilia, peňazí, námahy a Božieho požehnania bude treba, kým nový kostol bude slúžiť svojmu účelu.*

A samému sa mi nechcelo veriť, keď o tri roky a dva mesiace bol nový kostol dokončený a slávnostne posvätený. Vďaka za toto dielo patrí samozrejme v prvom rade Pánu Bohu, ale aj všetkým tým, ktorí sa oň pričínili. Tým, ktorí obetovali množstvo času, námahy, peňazí, ale aj modlitieb a obiet pre nový kostol. Takto vyjadrili dlhodobú túžbu mať svoj vlastný kostol v dedine.

Mať vo svojej obci kostol je hrdosť, radosť, ale aj záväzok. To, že kostol je miesto, na ktorom stále prebýva

zvláštnym spôsobom Boh v Eucharistii, ktoré je zasvätené Bohu a ktoré je zvláštnym miestom modlitby nás zaväzuje, aby sme ho čo najlepšie využívali pre svoje posväcovanie. Vtedy mala všetka naša námaha pri stavbe kostola zmysel, keď máme úprimný záujem a využívame všetko to, čo nám v kostole Pán Boh dáva. Keď máme úprimný záujem o sv. omšu, o poklonu eucharistickému Kristovi, o sv. sľobu a sv. prijímanie a o ostatné sviatosti. Keď v kostole čerpáme silu na to, aby sme vytvárali skutočnú rodinu božích detí. Keď do kostola prichádzame, aby sme sa posilňovali vo viere, aby sme Pánu Bohu skladali svoje starosti aj radosti, aby sme rástli v láske k nemu aj k ľuďom okolo nás.

Sihelniansky kostol je Kostol Povýšenia sv. Kríža. Pripomína nám, aký vzácny je pre nás Kristov kríž,

na ktorom sa uskutočnila naša spása. Aká veľká je Božia láska a ako Pánu Bohu na nás záleží, že neváhal obetovať svojho Syna za nás na kríži. Ale chce nám povedať, že aj naše kríže sú pre nás dôležité. Že nimi sa môžeme pripodobňovať Ježišovi, z nich môžeme urobiť naše obety a cez ne si môžeme vyprosovať pre seba aj pre našich blízkych Božie milosrdenstvo.

Úprimne sa teším, že kostol v Sihelnom už tridsať rokov slúži na oslavu Bohu a na spásu nesmrteľných duší. Ďakujem všetkým, s ktorými som mohol pri budovaní tohto chrámu spolupracovať. Z celého srdca vám prajem a vyprosujem, aby ste s takou horlivosťou, s akou ste tento kostol stavali, ho aj využívali na priblíženie sa k Pánu Bohu a na svoju spásu.

**Blažej Dibdiak,
bývalý rabčiansky farár**

25 ROKOV SIHELNÍKA 1999 - 2024

FOTO V. BRIŠ

A predsa máme kostol

Prvé číslo obecného časopisu - Sihelník
 Jozef Gabriel, starosta

Slovo na úvod
 Z redakčnej rady pripravil Jozef Ferneza

A predsa máme kostol
 vdp. František, Martin Koleják

Keď som prvýkrát prišiel do obce Sihelná, bol som veľmi zvedavý, čo tu bude. Keď som sa dozvedel, že tu máme kostol, bol som veľmi rád. Kostol je pre nás veľmi dôležitý. Je to miesto, kde sa stretávajú ľudia, kde sa modlia, kde sa stretávajú s Bohom. Kostol je pre nás veľmi dôležitý. Je to miesto, kde sa stretávajú ľudia, kde sa modlia, kde sa stretávajú s Bohom.

A predsa máme kostol

Z archívnych podkladov – V. Briš
Na jednej vychádzke počas duchovných cvičení som zbadal pri ceste tabuľu ukrytú trocha za stromom, ktorá oznamovala, že neľaleko cesty sa nachádzajú pozostatky z veľmi starého kostolíka írsko-škótskej architektúry z ôsmeho, alebo zo začiatku deviateho storočia. Hneď som sa vybral chodníkom k nemu. Na zemi bolo vidno zrekonštruované základy, na ktorých volakedy stál kostol. Vedľa na tabuli bol náčrt, ako asi vyzeral. Stál som tam a premýšľal: „Toto miesto bolo posvätené Kristovou obetou sv. omše asi pred 1200 rokmi, ešte pred príchodom sv. Cyrila a Metoda na naše územie.“

birmovania, stal som sa spolupracovníkom, vyznavačom, spolubojovníkom Božím, plnohodnotným dospelým kresťanom. Rytmus dňa podľa vyzváňania, ranného, poludňajšieho, večerného, podľa hodín anjelského, mariánskeho pozdravenia. Rok sa riadi podľa kresťanského kalendára, ktorý predstavuje okruh spasenia ľudstva, od stvorenia sveta po Posledný súd. Podľa kostola sa žije rytmus práce a sviatku, pracovného dňa a nedele. Posvätenie všedného dňa a posvätenie týždňa dňom Pána, ktorý sa zasväčuje oslave Boha. Všedné dni sa odohrávajú v domácnostiach a na pracoviskách, každý kto na svojom okruhu. V nedeľu v kostole sa schádza celá farnosť, veľká spoločná rodina, Boží ľud, na účasť na Obete, na účasť na slove Božom. Celý život kresťanskej rodiny je viazaný na kostol: týždeň čo týždeň a nedela, hlavné sviatky cirkevného roku v okruhu vianočnom a veľkonočnom, hlavné rodinné udalosti, uzavretia stavu manželstva, ktoré má svoj počiatok v požehnaní veľká slávnosť, slávnosť primícií, keď syn po rozlúčke s rodičmi po prvý raz pristupuje k oltáru obetovať obetu Veľkňazovi. S kostolom sa lúči kresťan na svojej poslednej ceste do večnosti.

Prvé číslo Sihelníka vyšlo 10. 9. 1999. Zakladateľom bol starosta obce Jozef Gabriel s obecným zastupiteľstvom. Starosta v prvom čísle napísal: „Váženi spoluobčania, už dávnejšiu dobu mi chodilo po myslí, ako zlepšiť informovanosť občanov. Preto sme sa rozhodli na obecnom zastupiteľstve, že sa pokúsime vydávať miestny časopis...“ Prvý úvodník vtedy napísal Jozef Ferneza.

Po 25-tich rokoch Sihelníka a od 24. 3. 2005 aj s prílohou školského časopisu Úsmev treba uviesť, že sa stal súčasťou novodobej histórie nielen samosprávy obce, ale aj obce Sihelné.

Doposiaľ vyšlo 1304 strán Sihelníka s Úsmevom.

Hneď v prvom čísle bola úvodná téma o novom vtedy 5-ročnom kostole Povýšenia svätého križa.

Vtedajší farár Martin Koleják napísal krásny príspevok, ktorým doplnil históriu výstavby kostola a jeho plné znenie tu opäť prinášame.

Akú bázeň tu človek prežíva. Odvtedy, ako naši predkovia prijali Krista – záchrancu duší, vyrástlo počas storočí už mnoho kostolov na našom území. Ak by sme si sadli do lietadla a preleteli ponad naše dediny a mestá, naskytol by sa nám podmanivý pohľad. Okolo domu Božieho sa zhromažďujú domy ľudí ako kurčatá okolo kvočky, ktorá ich chráni. Tam, kde ľudia bývajú, ku ľudským bydliskám napospol patrí kostol. Ľudia bývajú vo svojich domoch a aj v kostole sa „býva,“ lenže v inom zmysle. Aj kostol je bydlisko, aj kostol je domov, – aj v kostole sú ľudia doma.

Veriaci si stavajú kostoly, lebo poznali pravdivosť Kristových slov: „*Bezomňa nemôžete nič urobiť.*“ Nič, čo by bolo osožné pre spásu človeka, nemôže urobiť človek bez Krista. Bez neho sa aj utrpenie stáva absurdným. On dáva zmysel celému nášmu životu i smrti. Človek pociťuje kostol sta stáleho sprievodcu, ako toho druhého – svojej životnej cesty. S týmto domovom, ktorý sa volá kostol, býva spojený celý náš život. Narodil som sa, niesli ma do kostola, stal som sa dieťaťom Božím, dedičom, členom Cirkvi. Ku stolu Pánovmu ma tu doviedli, aby som sa stal účastným Obety a stola. Tu som prijal sviatosť

Aj v tejto dedine bola už dávno túžba mať dom Boží uprostred vlastných príbytkov. Do Rabče je to pomerne ďaleko. Lenže nie všetci túžia po Bohu. Sú aj takí, čo sú voči nemu ľahostajní, ba dokonca ho aj nenávidia. A títo nielenže sami nechcú k nemu prísť, ale bránia aj druhým, aby sa k nemu dostali. Kostol je predsieň do neba. Tam sa nám Ježiš dáva za pokrm. „*Kto je moje Telo a pije moju Krv, má život večný a ja ho vzkriesim v posledný deň.*“ Diabol a tí, čo mu slúžia, nechcú, aby ľudia boli vzkriesení Kristom a preto samozrejme bránia aj stavať kostoly. Dlhé roky bránili aj tu v Sihelnom postaviť kostol. Veľká nádej prišla v rokoch Dubčekovej vlády. Prenasledovanie povolilo a bolo možné

aj dostať povolenie na stavbu kostola. Keďže farnosť Rabča mala dve filiálky, dohodli sa, že najprv sa postaví kostol v Oravskej Polhore a potom v Sihelnom.

Veď starať sa súčasne o stavbu dvoch kostolov je veľa. V Oravskej Polhore sa pustili do stavby. Rozvoj slobody a viery v pravého Boha sa pánom v Moskve nepáčil. Veď Lenin vyhlásil Boha za osobného nepriateľa. Jeho nasledovníci sa rozhodli konať. V roku 1968 prepadli našu vlasť s nasadením obrovskej vojenskej sily. Brániť sa nemalo význam. Čierna kniha komunizmu o tom píše: „K miestnej vojne nedošlo a odpor proti invázii bol mierumilovný, nie ozbrojený.“ Okupanti napriek tomu zabili 90 osôb, predovšetkým v Prahe; vyše 300 Čechov a Slovákov bolo zranených ťažko a vyše 500 ľahko. V rámci „normalizácie“ bol v roku 1970 daný zákaz stavať nové kostoly. Tých pár rozostavaných kostolov si ľudia chytro dostávali, aby stavbu nezaštavili zákazom. A tak Sihelné ostalo bez kostola. Bez kostolov boli vystavané aj všetky nové sídliská. Plán zničiť všetko, čo patrí Bohu, bol dopodrobna rozpracovaný. Ak už nemôžeme stavať kostol, postavme tu aspoň dom smútku, aby sme nemuseli chodiť s truhlou až do Rabče, ale v ňom by bola sv. omša s pohrebnými obradmi. Ani k tomu nedali povolenie. Až po desiatich rokoch v roku 1980 bolo schválené, že dom smútku sa môže postaviť. Mal mať pôdorys len 5 x 5 metrov. Bol by veľmi malý. Preto voľakto zašiel do Likavky k Ing. Hýravému, ktorý urobil náčrt na papier, ako by mohla stavba vyzeráť. Kým sa súdruhovia na okrese špamätali, v Sihelnom stál Dom smútku, do ktorého sa zmestilo asi 500 ľudí. Posvätil ho dekan Alfonz Lekanovský v roku 1981. Odvtedy začal bývať pohreb so sv. omšou už v Dome smútku a niekedy

Klačím pod krížom a pohľad upieram na jeho pletu – na telo Krista. Plačem?

Snáď trochu, niekoľko slz sa mi trblieta v tmavých očiach.

Je to možné?

Veru áno.

V kostole je pološero a božsky ticho.

Len žiara večných svetiel dodáva chrámu akúsi zvláštnu vznešenosť.

Klačím tam sama, úplne sama.

Chrám je príbytkom Toho, ktorého konanie a vôľu neviem pochopiť.

Pootvorené pery sa pohli a do nerušeného ticha vyludzujú melódiu piesne.

Neopúšťaj nás, Matka, neopúšťaj nás

„načierno“ aj nedeľná sv. omša. Pre ľudí to bol kostol. Ale komu ho zasvätiť? Ak by sa dala na stenu socha nejakého svätého, súdruhovia by ju okamžite prikázali dať von. Preto tu bol nápad „Zasväťme ho Povýšeniu svätého Kríža“, veď kríž sa vari neodvážia vyhodiť. Pri každom pohrebe si ľudia nesú kríž. Táto myšlienka bola prijatá. Na čelnú

stenu bol daný kríž. Toto patrocínium prešlo neskôr aj na nový kostol. Keď sa na okrese doočuli, že vraj tu býva sv. omša, prišli niekoľkokrát na kontrolu. Vždy sa však našiel niekto, čo dopredu telefonicky oznámil príchod kontroly a kým prišli, obetný stôl a ambon boli schované. Iba kríž ostal. „Ten kríž musí ísť dolu!“ rozhodol jeden súdruh. „Ja ho nezložím,“ povedal mu na to pán farár Zibrín. „Ak chcete, zložte si ho sami. Ja vás pri tom odotím,“ – dodal pán farár Zibrín. Neodvážil sa a kríž ostal.

Tak to bolo až do roku 1989, keď komunizmus padol za všeobecného odmietnutia celého národa. Až teraz bolo možné slobodne vystavať kostol, na čo sa veriaci aj podujali. Roku 1990 sv. otec posvätil v Bratislave základný kameň nového kostola a v roku 1994 už biskup Andrej Imrich slávnostne konsekroval nový chrám. „Hľa stánok Boží je medzi ľuďmi.“

Tohto roku slávime už 5. výročie jeho posvätenia. Čo v ňom zažíva veriacia duša, môžeme využiť z úryvku básne Edity Jasovskej – vid' text pod foto hore.

Vdp. farár Mgr. Martin Koleják

Monografia Rímsko-katolícka farnosť Rabča s. 118, 2006

Jednota dôchodcov informuje

**Obdobie
po Veľkej noci
bolo bohaté
na naše aktivity.**

V kultúrnej oblasti sme sa zamerali na nácvik programu na Folklorne slávnosti a mariánskych piesní. V spolupráci s Obecným úradom v Sihelnom a dobrovoľnými hasičmi sme sa zúčastnili na stavaní mája pred budovou obecného úradu. Naše členky s dievčatami zdobili máj stužkami

a zároveň sme si zaspevali s Ludovou hudbou Ľubomíra Luscoňa.

10. júla 2024 sme boli v Bobrove, kde sa stretli mariánski čítelia a zaspevali sme s doprovodom Milana Vonšaka mariánsku pesničku. Po svätej omši nás naši priatelia pozvali do kultúrneho domu na malé občerstvenie.

6. 7. 2024 sme zagratalovali nášmu duchovnému otcovi vdp. Patrikovi Ondášovi k meninám a narodeninám. Poďakovali sme mu za duchovné vedenie našej farnosti.

Na 31. FS pod Pilskom a Babou horou sme sa predstavili s pásmom „Krstenie“.

Každý rok sa stretávame na sviatok Petra a Pavla. Varili guláš na ihrisku, preto sa chceme poďakovať futbalistom za poskytnuté priestory.

V športovej oblasti nás reprezentoval náš športovec Stanislav Kozák v Dolnom Kubíne. Zúčastnil sa na súťaži 3. júla 2024 a získal 1. a 2. miesto. V Modre nás reprezentoval v auguste, kde obsadil 1., 4. a 6. miesto. Za reprezentáciu mu ďakujeme a prajeme pevné zdravie.

Zúčastnili sme sa na oslave Dňa farnosti a odpustovej slávnosti.

Janka Fernezová

Gajdošská ľudová hudba zo Sihelného

*Ďakujeme patri občanom Sihelného
a všetkým, ktorí nás podporujú...*

Špivom jo se špivom...

Gajdošská ľudová hudba zo Sihelného

Špivom jo še špivom

Gajdošská ľudová hudba zo Sihelného pôsobí v Sihelnom štyri roky a je zložená z desiatich členov.

Naším účinkovaním sa snažíme zachovať tradície gajdošskej hudby zo Sihelného, ktorú nám zanechali najmä gajdoši Ondrej Mačinec, Ján Fernéza a Serafín Luscoň. Piesne, ktoré spievame, sú nielen z našej obce, ale aj oravského regiónu.

Tento rok bol pre nás výnimočný, pretože naša skupina nahrála CD pod názvom „Špivom jo se špivom“. Nahrávku vykonalo štúdio PJ SOUND Banská

Bystrica. Verejné predstavenie a krst CD bolo na Folklórnych slávnostiach pod Pilskom a Babou horou v Sihelnom. Počas sprievodnej jazdy na koči sme navštívili folkloristov, od ktorých sme sa učili. Sú to Pavol Fernéza, Johana

Grobarčíková, Anton a Kristína Vnenčákovci a s láskou sme im darovali toto naše CD. Nahrávky obsahujú svadobné, pracovné, ale aj vianočné piesne, ktoré potešia všetkých milovníkov goralskej ľudovej hudby. „Leť naša pieseň do sveta a poteš srdce každého dobrého človeka“. Veríme, že tieto piesne sa zachovajú pre mnohé budúce generácie.

Týmto chceme poďakovať všetkým našim sponzorom, obecnému úradu, rodinám a priateľom, ktorí nás podporujú. Tešíme sa na všetky vystúpenia a spoločné chvíle, ktoré nás ešte čakajú.
Natália Vnenčáková, Ester Pitáková

VIAC » Ľubo Luscoň – Gajdošská ľudová hudba > <https://www.facebook.com/watch/?v=1552062255520837>

31. FOLKLÓRNE SLÁVNOSTI POD PILSKOM A BABOU HOROU

Predposledná júlová nedeľa v Sihelnom už tradične patrila folklóru.

V nedeľu 21. júla sa totiž konal 31. ročník Folklórnych slávností pod Pilskom a Babou horou, známych ako festival Goralov a goralskej kultúry s hlavným zameraním na predstavenie hudobnej a tanečnej kultúry goralských beskydských obcí na slovenskej a poľskej strane. Folklórne slávnosti sa začali svätou omšou v miestnom

kostole, ktorá bola obetovaná za nositeľov tradícií. Poobedie patrilo ľudovému umeniu, program pokračoval na futbalovom ihrisku.

V úvode programu sa predstavili detské súbory Sihelček zo Sihelného, Kašunka z Rabčíc, Malá Magurka z Oravskej Lesnej, Mazuľka z Oravskej Polhory. Po detských súboroch nasledovalo pásmo Gorali z Oravy, kde vystúpili LH Šelec a FSk Jablonka zo Sihelného, FSk Rabčičanka z Rabčíc, GLH Lubomíra Luscoňa zo

Sihelného, Rabčanská muzika z Rabče a FS Jelešňa z Hladovky. Pásmo Zďaleka ideme, pozdravy nesieme prinieslo predstavenie LH Zbujce, KAF Hojana zo Žiliny, LH Petra Gonšora z Hladovky a FSk Goral zo Ždiaru.

Návštevníci si mohli vybrať aj z množstva sprievodných podujatí. Deti zaujala tvorivá dielňa Modrobiely svet s Matejom Rabadom, Trstenská keramika s Ľubomírom Holmcom, kresliaci a tvorivý kútik či tvorivá dielňa zapletania vrkočov.

Festival finančne podporil Fond na podporu umenia. Pripravili ho Obecný úrad v Sihelnom v spolupráci s Oravským kultúrnym strediskom v Dolnom Kubíne, organizáciou v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja.

Katka Remešová

DHZ Sihelné

V nedeľu 24. 3. v podvečerných hodinách naša jednotka zasahovala pri požiari.

Na miesto sa aj napriek komplikáciám so súpisnými číslami dostavili do 5 minút od ohlásenia. Požiar kotolne nebol rozsiahly, ale priestor bol zamorený štiplavým dymom. Ten pomocou techniky vysali profesionálni hasiči z Námestova.

Zástupcovia našej DHZ sa v sobotu 20. 4. 2024 zúčastnili taktického cvičenia v Zubrohlave. Cvičenie bolo zamerané na hasenie lesného porastu. Úlohou bolo na stanovisku načerpať vodu, ktorá bola dopravená hadicovým vedením typu B od kolegov z Veľkej Lipnice, do nášho vozidla Tatra 815. Ďalej ju hadicovým vedením typu B dopraviť ku kolegom z Rabče a zároveň zahájiť hasenie porastu dvoma útočnými C prúdmi. Cvičenie sprevádzala ukázková komunikácia pomocou vysielaciek.

Dňa 5. 5. 2024 sa už tradične konala slávnostná svätá omša ku cti a sláve patróna hasičov svätého Floriána. Po nej sa na slávnostnom obede udeľovali povýšenia a medaily všetkým zaslúžilým hasičom.

V nedeľu 26. 5. 2024 nám bolo ctou, že sme sa mohli zúčastniť už tradičnej púte hasičov v Oravskej Polhore. Okrem hasičských zborov zo Slovenska aj Poľska, ktorých každým rokom pribúda,

sa zúčastnili aj najvyšší predstavitelia DPO z Bratislavy, predstavitelia ÚZO DPO D. Kubín, županka Žilinského kraja Erika Jurinová, predseda KDH Milan Majerský, europoslankyňa Miriam Lexmann, poslanec NR SR Igor Jankulík, Viliam Karas a starostovia okolitých obcí zo Slovenska aj Poľska.

Deň detí sme spolu s CZŠ oslavovali 30. 5. 2024. Boli pripravené rôzne hry, nesmela chýbať pena, ukážka hasičskej techniky, požiarneho útoku a náučná ukážka ako hasiť aj nehasiť rozpálený olej.

Deti z materskej školy mali dňa 20. júna 2024 prednášku o hasičstve. Taktiež mohli vidieť ukážku hasenia a prezreli si hasičskú taturu.

Pálenie jánskej vaty sa konalo 22. júna 2024. Akcia začínala v poobedných hodinách programom pre deti.

Bol pripravený skákací hrad, vláčik, česanie vrkôčikov, maľovanie na tvár, detská diskotéka a penová párty. Večer pokračoval kultúrnym programom heligonkárov, ľudovej hudby Šelec a Ľudovej hudby zo Sihelného. Vyvrcholením bolo zapálenie jánskej vaty.

Okrem týchto akcií dobrovoľní hasiči pomáhali aj inde.

Stráženie Božieho hrobu, stavanie mája či organizovanie dopravy počas folklórnych slávností je už dávno samozrejmosť.

Mária Matušňáková

Deň matiek

V nedeľu 12. 5. 2024 bolo u nás v kultúrnom dome veselo. Naše mamy a babky mali sviatok.

Prišli ich potešiť spevom, tancom a hudbou detičky zo škôlky, školáci a hudobníci.

Na záver naše mamičky i babičky pán starosta a pán farár obdarili kvetinkou.

Ďakujeme všetkým deťom, žiakom a ich učiteľom za prípravu milého popoludnia, ktoré sme mohli spolu tráviť ako jedna veľká rodina.

Čo vyčarilo úsmev našim škôlkarom?

Škôlkarský život bol aj ku koncu školského roka veľmi pestrý. Deti zažili rôzne zaujímavé aktivity.

Dňa 12. mája sa pri príležitosti Dňa matiek a otcov konalo podujatie v kultúrnom dome, v ktorom po prvýkrát vystupovali všetky deti z našej materskej školy. Mladšie deti si pre rodičov pripravili bohatý program plný básničiek a pesničiek, ktorými chceli vyjadriť vďaku a úctu svojim rodičom. Pani učiteľky predškolských tried si pripravili aj veselý tanček. Rodičia odmenili deti potleskom a úsmevom na tvári.

Na začiatku júna deti oslavovali svoj veľký sviatok – Deň detí. Tohto roku sme si tento deň bohato spestrili. Na ich veľký deň sme im pripravili vystúpenie maskotov, s ktorými si zatancovali a zacvičili. Vonku bola pripravená vzduchová bublina, v ktorej boli umiestnené balóny a deti sa v nej veselili. Deťom bol zakúpený nafukovací skákací hrad, kde sa mohli vyšantiť. Najkrajším zážitkom bolo ochutnávanie cukrovej vaty. Pripravená bola aj chutná opekačka. Deti si mohli vychutnať chuť špekačiek, zeleniny a melónu. Boli nám pomôcť aj tri šikovné maminy, ktoré nám pomohli pripraviť tento skvelý deň.

Ďalšou zaujímavou akciou bol plavecký výcvik, ktorý bol realizovaný v Dolnom Kubíne v spolupráci s plaveckou školou Tulipánik. Pre mnohé deti to bola prvá skúsenosť s organizovaným plaveckým tréningom, a tak sa do bazénu ponorili s veľkým nadšením. Pod dohľadom kvalifikovaných inštruktorov sa deti učili základne plavecké techniky, hrali sa vodné hry a získavali odvahu pohybovať sa vo vode. Návšteva plavárne bola nielen o zábave, ale aj o posilňovaní zdravia a budovaní pozitívneho vzťahu k športu. Deti si užili každú chvíľu a mnohé z nich sa tešia, že plávanie sa stane pravidelnou súčasťou ich športových aktivít. Plavecký výcvik bol pre deti prínosom aj v oblasti rozvoja sebaobslužných návykov a zodpovednosti za svoje veci. Dodržiavali základné pravidlá správania sa v úlohe cestujúceho v hromadnej doprave. Za odvahu a statočnosť dostali deti od inštruktorov diplomy a voľný trojhodinový vstup do Aqua parku Dolný Kubín.

Kolektív Materskej školy v Sihelnom

Nech ten chrám zaplaví...

Odpradáva až po súčasnosť ľudstvo po celom svete stavia chrámy. Majestátne stavby, často vybudované s obrovskou zručnosťou a oddanosťou, sa stali neodmysliteľnou súčasťou kultúrneho a duchovného života ľudí.

Ale čo presne chrámy znamenajú pre človeka? Prečo investujeme toľko energie, času a zdrojov do ich výstavby?

Chrám je budova určená na bohoslužby, bez ohľadu na to, ktorej cirkvi alebo náboženstvu patrí. Väčšina kresťanov sa však pravdepodobne zhodne na tom, že „chrám“ je predovšetkým ľud a nie budova. Aj za čias Nového zákona neexistovali kostoly ako dnes, ľudia sa zhromažďovali kdekolvek, kde mohli

spoločne počúvať Ježišove podobenstvá a spoločne sa modliť. Dôležitosť chrámu to ale nespochybňuje, pretože bez neho by bolo uctievanie ťažšie. Ako sa kresťanstvo rozširovalo, na miesta stretnutí sa vyčleňovali celé domy a nakoniec bolo možné mať účelovo postavené budovy. Najjednoduchšiu cirkevnú budovu tvorí jeden zhromažďovací priestor, ktorý je postavený z dostupného materiálu a s použitím rovnakých stavebných zručností ako miestne domáce budovy.

História stavania chrámov však siaha omnoho ďalej. Veď už starí Gréci

a Rimania stávali chrámy, kde uctievali svojich bohov a časom sa architektúra tak vyvinula, že dnes môžeme obdivovať krásy kostolov z rôznych historických období a kochať sa nad štýlmi, ktoré zvelaďovali majstri architekti a umelci daných dôb.

Chrámy sú viac než len stavby. Sú to živé symboly duchovnosti, kultúrneho dedičstva a spoločenskej identity. Reprezentujú hlboké túžby ľudí po spojení s niečím väčším, po jednote s komunitou a po pokojnom mieste na hľadanie odpovedí. Bez ohľadu na to, aké náboženstvo alebo kultúru zastupujú, chrámy nám pripomínajú, že v každom z nás je túžba po duchovnom naplnení, po pokoji a po zmysle. Stavať chrámy znamená stavať mosty medzi človekom a božstvom, medzi jednotlivcom a komunitou, medzi minulosťou a budúcnosťou.

Miroslava Hajdučáková

Tip na oddych

„Kde si sa vydala, tam si mlieko pýtaj“ od Júlie Marcinovej je historicko-rodinná sága založená na skutočných udalostiach. Príbeh sa odohráva v období od roku 1860 do roku 1944 v dedine Polusie, ktorá je dnes súčasťou Rajeckých Teplíc. Marcinová verne zachytáva život jednej rodiny naprieč niekoľkými generáciami, pričom sa nevyhýba drsným realitám dedinského života v tom čase.

Kniha prináša príbeh, ktorý je autentický a nepodlieha žiadnym prikrášleniam. Autorka verne zobrazuje každodenný život vtedajších ľudí, ich radosti, starosti, ale aj tragédie a výzvy, s ktorými sa museli vyrovnávať. Polusie sa v románe stáva miestom, kde sa odohrávajú silné ľudské príbehy, plné pokory a odvahy čeliť ťažkým osudom.

Hlavnými protagonistami sú členovia jednej rodiny, ktorí zažívajú ťažkosti a nespravodlivosť, no napriek všetkému ich životy sprevádza aj momenty pokoja, ľudskosti a odpustenia. Marcinová ukazuje, že aj v najťažších chvíľach môže byť človek vládny, odvážny a schopný nájsť silu v odpustení.

„Kde si sa vydala, tam si mlieko pýtaj“ je dojímavým a silným príbehom, ktorý osloví každého, kto sa niekedy musel vyrovnávať s ťažkosťami života a hľadať cestu k odpusteniu. Je to román, ktorý pripomína, že odpustenie je aktom odvahy a lásky, ktorý môže zmeniť nielen jednotlivcov, ale aj celé generácie.

Letné kino

Prijemné augustové večery nám oživilo letné kino, ktoré sa začínalo opekačkou o 19:00.

Po uvoľnenom čase strávenom pri ohni nasledovalo premietanie rodinnej komédie Leo. Účasť bola skvelá

a počas celého večera vládla priateľská atmosféra. Diváci si mohli počas filmu zakúpiť občerstvenie, ako hotdogy, popcorn či osviežujúce nápoje. Počasie nám naozaj prialo – bolo teplo a jasno, čo vytvorilo ideálne podmienky na sledovanie filmu pod holým nebom.

Letné kino sa osvedčilo ako skvelý spôsob trávenia príjemného večera s rodinou a priateľmi. Už teraz sa

tešíme na ďalšie podobné podujatia, ktoré nás v budúcnosti čakajú.

Tereza Graciková

Ako dobrá matka nás vedie ku svojmu synovi

29. 7. 2024 – 5. 8. 2024

Púť farnosti Sihelné – Medžugorie

Všetci pútnici našej farnosti sme vďakou zaviazaní hlavne štyrom najdôležitejším osobám, ktorí svojou ochotou a snahou pripravili, zorganizovali a spolu s nami aj prežili na prelome letných prázdnin, týždeň putovania a návštevy u Kráľovnej pokoja Panny Márie v Medžugorí, kde nás ako dobrá matka čaká a vedie k svojmu synovi. V prvom rade ďakujeme našej nebeskej Matke Panne Márii za pozvanie k stolu svojho syna. Tam, kde je matka, je domov a láska by mala začínať doma. Ako druhej osobe ďakujeme našej Vierke Mazuráckovej za nápad zorganizovať túto púť. Ona oslovila tretiu super osobku Valiku (Valériu Gogolákovú) z Oravskej Jasenice ako technického sprievodcu, ktorá doprevádza pútnické modlitbové skupiny do Medžugoria. A v neposlednom rade veľké a srdečné „Pán Boh zaplať!“ patrí nášmu duchovnému sprievodcovi rímskokatolíckemu kňazovi, spisovateľovi, pedagógovi a rodákovi, saleziánovi don Jozefovi Luscoňovi, ktorý viedol modlitebné stretnutia našej pútnickej skupiny a svojím, jemu tak blízkym humorom prispieval ku výbornej a pohodovej nálade celej púte na všetkých pútnických miestach, ktoré Medžugorie ponúka.

Ale pekne od začiatku... Budeme radi ak Tí, čo v Medžugorí neboli, ale aj Tí, čo toto miesto už navštívili, skúsili spolu s nami teraz putovať.

Zo Sihelného sme vycestovali 29. júla 2024 smerom cez Maďarsko, kde nám obhliadku autobusom centrom Budapešti sprostredkoval zaujímavý obohatil svojim výkladom o slovensko-maďarskej histórii a ich vzájomných vzťahoch don Luscoň. Nocou sme pokračovali až do Chorvátska a v skorých ranných hodinách nás už budilo vychádzajúce slnko nad hladinou Jadranského mora na Makarskej Riviere. Prvá väčšia oddychová prestávka na rannú hygienu a spoločnú kávičku. Ranná omša v tóni skál na pútnickom mieste Vepric v Lurdskej kaplnke nám všetkým pomohla načerpať síl, po ktorej sme sa už všetci tešili, hlavne mladší pútnici, vábení slanou morskou vôňou naplňujúcou vzduch na miestnu pláž, rovno do morských vln. Po večeri sme docestovali do Medžugoria v Bosne – Hercegovine a ubytovali sa v domacom miestnom penzióne TUKIJA u milej a pohostinnej rodiny Sivričovcov, ktorí nám počas celého pobytu zaháňali hlad výborným domácim jedlom, ovocím, zeleninou a neodmysliteľne aj ich domácim vínom. A od tohto večera pre nás začínal hlavný cieľ

našej púte – byť prítomní hlavne na medžugorskom modlitbovom programe v Sanktoáriu. Celoročný program a sviatosť zmierenia je zložený z tichej poklony v kaplnke, každé popoludnie a večer začínal svedectvami, modlitbou sv. ruženca, Loretanskými litániami, sv. omšou a pokračoval do neskorých nočných hodín adoráciami a bohatým duchovným programom,

zabezpečeným simultánnym prekladom do slovenčiny.

Druhé ráno, aj keď ešte poriadne unavení z príchodu, neštrácali sme čas a hneď ďalší deň o 4:30 hod. smer Hora KRIŽEVAC – posiatá kamením a utrpením v 14.-tich zastaveniach krížovej cesty. Všade bolo počuť varovné

správy o požiari na vrchu a že vraj horu pre pútnikov dočasne uzatvorili, ale neverili by ste. Niektorí obutí, iní zasa bosí zvládli sme v zdraví s Božou pomocou celý výstup, akoby hora patrila len nám. Takto to Panna Mária pre nás zariadila, aj keď po rozsiahlom požiari bolo vidieť stopy. K našim spoločným aj súkromným úmyslom krížovej cesty nám náš duchovný sprievodca pridal ešte jeden. So životopisnou knihou Janka Havlíka v ruke sme prosili za zdarný priebeh jeho blahorečenia, ktorým ho 31. augusta 2024 v Šaštíne vyhlásili za blahoslaveného mučeníka komunistického režimu. Na vrchu nás čakal skoro 10 m vysoký kríž, v priesečníku ktorého je kúsok dreva z kríža, na ktorom bol umučený Pán Ježiš. V tento deň to však ešte nebolo všetko. Aj keď ortuť teplomera siahala k extrémnym horúčavám, sprevádzaní typickým zvukom cikád sme s modlitbou sv. ruženca na perách zdolali aj druhú horu – vrch Zjavenia – Podbrdo.

Vďaka zjaveniam Panny Márie sa Medžugorie – jednoduchá dedinská farnosť – stala miestom zhromaždení nespočetného množstva pútnikov z celého sveta a jedným z najväčších stredísk pokánia a modlitby na celom svete. Pútnici tvrdia, že práve na tomto mieste našli vieru a pokoj. Nie darmo má toto miesto prívlastok „špovednica sveta“. Posolstvá Panny Márie dané v Medžugorí predstavujú výnimočnú školu pokoja, modlitby a lásky.

Niečo z histórie

Farnosť a pútnické miesto Medžugorie sa nachádza v Hercegovine, 25 km na juhozápad od Mostaru. Medžugorie je názov slovanského pôvodu označujúci kraj medzi dvoma pohoriami: hory Zjavenia – Podbrdo a Križevac. V tejto rímsko-katolíckej farnosti, do ktorej patria aj niektoré okolité dediny, žije dnes približne 5000 obyvateľov. Pastoračná starostlivosť o farnosť je zverená kňazom z hercegovinskej Františkánskej provincie Nanebovzatia Panny Márie. Celý tento kraj je obývaný Chorvátmi, ktorí prijali kresťanstvo už pred 13. storočiami. V historických dokumentoch sa farnosť spomína po prvý raz v roku 1599. Súčasná farnosť bola založená v roku 1892 a zasvätená sv. Jakubovi, apoštolovi, patrónovi pútnikov. Až do 24. júna 1981 žilo Medžugorie rovnakým životom, ako ostatné farnosť v tomto kraji. Ľudia pracovali na poliach, sadili tabak a vínnu révu, dorábali víno a pestovali zeleninu, aby skromne užili svoje rodiny. Pre ťažkú sociálnu situáciu mnoho z nich odišlo do sveta za oceán alebo do západoeurópskych krajín. Rokom 1981, keď sa zjavenia začali, sa život vo farnosti zmenil. Panna Mária si vybrala za svojich svedkov a spolupracovníkov nielen šesť vizionárov, ale celú farnosť a aj jej pútnikov. Hovorí sa to v posolstve: „Túto farnosť som si vybrala zo zvláštneho dôvodu a chcem
Pokračovanie na s. 14

Ako dobrá matka nás vedie ku svojmu synovi

Dokončenie – s. 13

ju viesť“ (1. marca 1984). Nič krajšie sa im nemohlo stať. Ale vráťme sa do 24. júna 1981, kedy okolo 18. hodiny popoludní šesť mladých ľudí zbadalo na vrchu Crnica, niekoľko sto metrov nad miestom, ktoré sa volá Podbrdo, mladú ženu s Dieťaťom v náručí, ktorá im rukou dávala znamenie, aby sa priblížili. Prekvapené a vystrašené deti sa k nej neodvážili priblížiť. Na druhý deň 25. júna 1981 v tom istom čase štyria z nich pocítili silu, ktorá ich priťahovala k tomu miestu, kde deň predtým videli osobu, v ktorej spoznali Pannu Máriu. Pripojili sa k nim ešte dvaja a vytvorila sa tak skupina šiestich medžugorských vizionárov. Modlili sa a hovorili s Pannou Máriou. Podľa ich svedectva mali od tohto dňa denné zjavenia, spoločne alebo oddelene, kdekoľvek sa nachádzali. Na tretí deň zjavení 26. júna 1981 Panna Mária odovzdala pozvanie k pokoji po prvý raz slovami: „Pokoj, pokoj, pokoj a len pokoj! Pokoj musí zavládnuť medzi Bohom a ľuďmi a medzi ľuďmi navzájom!“ Ako neskuťtočne aktuálne to tento súčasný svet potrebuje. Ľudia pritiažení zjaveniami a posolstvami sa začali – z okolia a potom aj z celého sveta – na týchto miestach zhromažďovať a modliť sa. Samozrejme začalo prenasledovanie vizionárov aj ich rodičov a príbuzných, farníkov, kňazov aj pútnikov. Vtedajší medžugorský farár páter Jozo Zovko bol komunistickým súdom odsúdený a

väznený. Podľa jednohlasného svedectva vizionárov im Panna Mária dáva posolstvá, ktoré majú byť odovzdané farnosti a celému svetu. Sú to hlavne – pokoj, viera, obrátenie, modlitba a pôst. Plán obrátenia sveta a jeho zmierenia sa s Pánom Bohom od Panny Márie je taký, aby sme sa pútnici z celého sveta najprv stali svedkami jej posolstiev a zjavení a spoločne sa k nemu pripojili.

Zdroje: www.medjugorje.hr; Informativni centar „Mir“ Medjugorje 2017

Len ťažko sa dá opísať atmosféra nasledujúcich dní, kedy začali od 1. 8. do 6. 7. 2024 do Medžugoria prichádzať pútnici zo všetkých kútov sveta na 35. ročník MLADIFESTU, ktorého sme sa ešte pár dní zúčastnili aj my. Je to medzinárodný festival pestrý na duchovný program, spojený s tancom a spevom, zameraný na duchovnú obnovu mládeže. Na tomto ročníku sa prezentovalo svojimi vlajkami 80 krajín z celého sveta. Obrovské množstvo pútnikov (50 000 aj viac) a medzi nimi aj my, prišlo so svojimi starosťami a ľudskými slabosťami prosiť Pannu Máriu o príhovor za svoje dobro a silu pre vnútorný pokoj. „Medžugorie, to sú predovšetkým ľudia, ktorí sem prichádzajú, ktorí sa modlia, menia sa, aby sa nikto nevrátil domov taký, aký prišiel, ale aby sme si odniesli čo najviac do svojich krajín nádeje a ducha evanjelia a stali sa apoštolmi lásky, ktorí budú svojím životom svedčiť, že nebeský Otec je zdrojom života, od

ktorého sa nemožno odstrihnúť“ – hovorí arcibiskup Henryk Hoser.

Ja osobne sa chcem s Vami podeliť, ako veľmi ma zasiahlo jedno z mnohých, svedectvo organizácie Mary's Meals v preklade Máriine pokrmy, zabezpečujúcej projekt stravovania v komunitách, v ktorých hlad a bieda bránia deťom získať vzdelanie. Svedectvo bolo plné emócií a nádeje, že nemožné je možné dosiahnuť. Ich víziou je, aby každé dieťa dostalo aspoň jedno jedlo denne a aby sa Tí, ktorí majú viac, ako potrebujú, delili s tými, ktorým chýbajú aj tie najzákladnejšie veci. 4,5 milióna ľudí dnes trpí hladom a extrémnou chudobou v najchudobnejších komunitách po celom svete.

Ani sa nám veru nechcelo opustiť tak privilegované miesto vnútorného pokoja, povzbudenia a vypnutých mobilných telefónov, akým Medžugorie je, kde Pán Boh dostáva ľudskú dušu priamo na dlani. Tu mu môžeme všetko povedať a je nám odpustené a zmazané. S úžasnou ľahkosťou v srdci, aj keď s boľavými nohami, ktoré sme ešte stihli v deň návratu schladiť opäť v Jadranskom mori, sa vraciame domov a je na nás, ako využijeme vo svojich životoch získané hodnotné myšlienky, ktoré nás počas tohto putovania oslovili. Za pokojný priebeh jazdy počas celej cesty autobusom a šťastný návrat domov ďakujeme Autobusovej Doprave Socha Jozef a syn z Oravskej Jasenice.

**Dáša Chudiaková
a s vďakou všetci pútnici**

Sihelské TURBO 2024

Aj tento rok sa v predposlednú augustovú nedeľu v areáli Bielej farmy uskutočnila súťaž plná adrenalínu v jazde podomácky vyrobených malotraktorov.

Akcia opäť prilákala veľa súťažiacich aj širokú verejnosť. Stretli sa tu nadšenci malotraktorov aj traktoristi nielen z obce a z okolitých dedín, ale aj zo širšieho okolia – Habovky, Liptovského Trnovca či Skalitého.

Sily si zmerali takmer tri desiatky súťažiacich, medzi ktorými sa objavila aj jedna traktoristka. Súťažilo sa v terénnom prejazde a rýchlostných pretekoch. Súťažiaci si za svoje výkony odniesli perfektné zážitky a tiež hodnotné ceny. Víťazom sa tento rok stal traktorista z Rabče. Súčasťou akcie bola aj výstava historických vozidiel, či adrenalínová jazda majiteľov džípov z Offroad Orava.

Množstvo adrenalínu, hudby, atrakcií pre najmenších a najmä skvelé počasie spôsobilo, že Sihelské turbo dopadlo opäť na výbornú.

Organizátorom súťaže ďakujeme a už teraz sa tešíme na ďalšie ročníky.

Katka Remešová

Výsledky súťaže SIHELSKÉ TURBO 2024 – prvé tri miesta

2x4

1. Miroslav Balek 426,05 sek.
2. Peter Cubinek 435,71 sek.
3. Matúš Smolka 445,97 sek.

4x4

1. Rašislav Kriš 318,33 sekúnd
2. Michal Štefaniak 348,54 sekúnd
3. Peter Papaj 376,23 sekúnd

POZÝVAME VÁS NA SLÁVNOSŤ

30. výročia konsekrácie chrámu Povýšenia sv. Kríža

Duchovný program:

Nedeľa 08.09.2024
10.30 hod. - slávnostná sv. omša - hl. celebrant Mons. Andrej Imrich

Utorok 10.09.2024
17.30 hod. - sv. omša pri príležitosti 30. výročia konsekrácie kostola
- hl. celebrant vdp. Jozef Luscoň

Piatok 13.09.2024
17.00 hod. - sv. omša, na ktorej zahrajú aj muzikanti na gajdách
18.00 hod. v Kultúrnom dome v Sihelnom - GAJDOVACKA

Sobota 14.09.2024
8.00 hod. - slávnostná sv. omša
10.30 hod. - slávnostná sv. omša
- hl. celebrant pri obidvoch sv. omšiach Mons. Dávid Tencer, OFM.Cap.
diecézny biskup Reykjavíku

Nedeľa 15.09.2024
10.30 hod. - odpustová svätá omša - hl. celebrant vdp. Jozef Ferneza
- po sv. omši pozývame na AGAPÉ pri kostole

www.farnostsihelne.sk

hanyzone

HANY ZONE JE MODERNÉ EDUKAČNÉ CENTRUM, KTORÉ PONÚKA VZDELÁVACIE AKTIVITY V OBLASTI JAZYKOV, UMENIA, HUDBY A ŠPORTU. NAŠE KURZY A AKTIVITY SÚ URČENÉ PRE DETI, ŽIAKOV, ŠTUDENTOV ČI DOSPELÝCH. VERÍME, ŽE UČENIE BY MALO BYŤ ZÁBAVNÉ A MOTIVUJÚCE, PRETO SA SNAŽÍME VYUŽÍVAŤ INOVATÍVNE VZDELÁVACIE METÓDY, KTORÉ KOMBINUJÚ MODERNÉ TECHNOLÓGIE A PRINCÍPY MONTESSORI PEDAGOGIKY.

VIAC INFO

0910 309 088
WWW.HANYZONE.SK

Hany English
s Montessori

Po Veľkej noci otvárame ďalší anglický jazykový kurz

- 10 týždňový kurz s montessori pre deti od 3-6 rokov.
- konverzačné hodiny a doučovanie pre žiakov ZŠ
- konverzačné hodiny pre študentov a príprava pre maturantov

Prihlásiť sa môžete už teraz cez prihlášku na našej webovej stránke:
www.hanyenglish.eu

Hany English

Sihelné/Námestovo   kontakt: 0910309088

O NAJKRAJŠIU KVETINOVÚ VÝZDOBU

Vyhlasujeme ďalší ročník súťaže
O najkrajšiu kvetinovú výzdobu domu, záhrady.
Foto prosíme posielať na obec do 15. 11. 2024.
Neváhajte a zapojte sa! Vaše záhrady, vaša práca, si zaslúži pozornosť nás všetkých!

AEROBIC

Každú stredu sa o 18.30 v telocvični pri CZŠ cvičí aerobik.

Pozývame všetkých, ktorí sa radi hýbu pri hudbe.
Cvičenie je vhodné pre všetky vekové kategórie.

CVIČENIE PRE ŽENY

- ženy
- maminky s deťmi
- kruhový tréning
- silový tréning

MIESTO
TELOCVIČNA CIRKEVNEJ ZŠ SIHELNÉ

KEDY
UT 8:00H   ŠT 18:30H

CENA 1€

Časopis žiakov Cirkevnej základnej školy sv. apoštola Pavla v Sihelnom č. 2/2024

Slávnostné VENI SANCTE a oceňovanie úspešných žiakov

Dňa 30. augusta 2024 nám bolo ctou zúčastniť sa slávnostného VENI SANCTE, kde sme si od nášho otca biskupa Františka vyslúžili požehnanie do nového školského roka.

Nevieme, čo nám prinesie, no veríme, že bude pre nás všetkých požehnaním.

Pri tejto príležitosti prebehlo slávnostné oceňovanie žiakov cirkevných škôl Spišskej diecézy. Naša diecéza má vyše 5000 žiakov a študentov, z toho bolo 60 žiakov a študentov ocenených za umiestnenie v celoslovenských a medzinárodných súťažiach. Osem ocenení patrilo žiakom našej školy. V literárnej súťaži Poetický Púchov získali Anna Romaňáková 4.B a Daniela Pindjaková 9.B – 3. miesto. V Rozprávkevej Žiline sa Mária Rusnáková 4.B umiestnila na 2. mieste a Sofia Rusnáková v literárnej časti súťaže Piráti krásy na 3. mieste. Žiačky pripravovala pani učiteľka Kutláková. Bodovali sme aj v anglickom jazyku. Pod vedením pani učiteľky Grácikovej sa v medzinárodnej súťaži EDJ Motýle umiestnili Karin Mlynarčíková 5.B, Kristína Maslaňáková 5.B na 1. mieste. Lea Labudová si v anglickej recitačnej súťaži Jazykový kvet vybojovala 2. miesto. Posledným oceneným bol Tomáš Hopjak 5.A. Ten v celoslovenskej výtvarnej súťaži A Slovo bolo u Boha získal 2. miesto. Pripravovala ho

Slávnostné odovzdávanie pochvalných podakovaní v Konkatedrále v Poprade

pani učiteľka Pitáková. Je to pre nás veľká česť! Ďakujem všetkým žiakom i učiteľom, ktorí sa na tomto krásnom úspechu podieľali. Takto robíme dobré meno našej škole, našej obci, našej farnosti, našim rodinám.

Všetkým ďakujem za pestrý a pozhnaný rok prežitý v spoločnosti našej cirkevnej školy. Ďakujem Pánu Bohu za silu i pozhnanie, za dobrodincov a priateľov našej školy. Všetkých vyzývam ku vzájomnej spolupráci a otvorenému srdcu pre všetkých, aby sme v pokoji a láske zvládli aj ďalší začínajúci školský rok. Vykročme spoločne v mene Božom s pokorou, prosbou i vďačnosťou!

Katarína
Maslaňáková, riaditeľka školy

Úvodník

Milí naši čitatelia,
vítam Vás v novom školskom roku!!!

Verím, že ste si naplno užili letné prázdniny, slniečko a teplo. Hoci nám budú prázdniny chýbať, školský rok si môžete spríjemniť čítaním ďalších čísel časopisu ÚSMEV.

V tomto jesennom čísle sa dozviete o zaujímavostiach, ktoré sa v našej škole udiali v posledných mesiacoch minulého školského roku. Rozlúčili sme sa s deviatkami, ktorí rozbehli svoj prvý biznis a samozrejme privítali malých prváčikov. Privítali sme zaujímavé návštevy. Jednou z nich boli jezuiti, ktorí nám porozprávali o živote Tomáša Munka a jeho rodiny. Dozvedeli sme sa, ktorá trieda najkrajšie spieva i to, ktorí žiaci sú najaktívnejší a zaslúžia si za svoju prácu odmenu v podobe výletu. Oslávil sme aj Deň detí, navštívili zaujímavé miesta a získali mnoho ocenení v rôznych súťažiach. Zároveň Vás týmito článkami chceme motivovať k tvorivej práci, pretože práve o TEBE môžeme v nasledujúcich číslach písať.

Na záver Vám prajem pozhnaný nový školský rok, aby bol plný šťastných a úspešných dní. Príjemné čítanie Vám žela

šéfredaktorka

Silvia Maslaňáková

teraz už 7.A

usmevczs@gmail.com

Starší žiaci boli za odmenu v Demänovskej jaskyni a v Spišskej Kapitule, kde ich prijal otec biskup František

a na Spišskej Kapitule pri otcovi biskupovi, kde spolu pri svätej omši ďakovali za všetky dobrodenia, ktoré počas roka dostávali od Nebeského Otca. Po svätej omši sa stretli s duchovnými otcami, ktorí pôsobili v našej farnosti – s vdp. Ľubošom Šípošom a vdp. Martinom Kolečkom. Domov si doniesli nové zážitky.

Byť dobrý a úspešný sa oplatí. Robíme dobré meno nielen našej škole, ale aj našim rodinám a obci.

Kristína Maslaňáková, 5.B

Mladší žiaci si zas užili Bojnice

Výlet za odmenu

Staré príslovie „Komu sa nelení, tomu sa zelení“ si mohli úspešní a aktívni žiaci našej školy vychutnať na vlastnej koži.

Miništranti, speváci, úspešní žiaci, ktorí reprezentovali našu školu na rôznych súťažiach a aktivitách školy, si vychutnali výlet do ZOO v Bojniciach. Starší žiaci boli v jaskyni

Psovodi u nás na návšteve

V škole sme mali milú návštevu – policajných psovodov. Boli nám ukázať, ako sa pracuje so psíkmi, ktorí sú u nich na výcviku. Ukázali nám troch psíkov.

Prvý bol špičkovo vycvičený a počúval na každé slovo. Takto by sme mali aj my počúvať svojich rodičov a učiteľov, aby všetko správne v spoločnosti fungovalo.

Druhý vyhľadával podozrivé osoby a páchatelov. Útočil na páchatela,

...psík hľadá omamné látky...

ktorý mal špeciálny hrubý oblek, aby ho nepohrýzol. Taktiež vyhľadával osoby v neznámom teréne a po požiari.

Tretí bol špeciálne vycvičený na hľadanie drog, omamných a psychotropných látok. Psík bez problémov našiel drogu ukrytú v krabičke. Páni policajti nám povedali aj rôzne zaujímavosti a veci, ktoré by sme mali dodržiavať, aby sme sa mali bezpečne vo svojom živote. Na konci sme si psíka mohli pohladkať.

Kristína Maslaňáková 5.B

...zneškodnenie páchatela...

Medzinárodný deň detí

Deň detí si každoročne pripomíname 1. júna. Tento rok sme ho spojili so sviatkom Božieho Tela.

Začali sme svätou omšou v kostole a potom sme sa presunuli na ihrisko. Tam boli pre nás pripravené rôzne stanovištia s hrami a súťažami. Za aktivity sme dostávali cukríky. O zábavu sa postarali aj naši obecní hasiči. Ukázali nám, ako hasia oheň, ako sa pripravujú na súťaže hasičky z našej školy.

Pán školník a pani upratovačky nám uvarili výborný guláš a hasiči

...dobrovoľní hasiči nám predstavili svoju prácu...

nás pohostili čapovanou kofolou. Bol to veselý deň plný zábavy a hier.

Kristína Maslaňáková 5.B

...nechýbali ani kreatívne aktivity...

...maškrtenie na chutnom guláši, ktorý nám pripravili pani upratovačky s pánom školníkom...

Výchovný koncert LABYRINT

Vo štvrtok 9. mája bol sviatok Nanebovstúpenie Pána. Boli sme

v kostole na sv. omši a potom sme mali výchovný koncert s názvom Labyrinth.

Labyrinth je bludisko, v ktorom sa dokáže ktokoľvek ľahko stratiť. Takým labyrintom je aj šikana, kyberšikana, násilie, rasizmus. Tieto témy riešili aj umelci, ktorí nás prišli svojím programom o nich poučiť. Oboznámili nás, ako si máme chrániť svoje zdravie a vyhýbať sa alkoholu, drogám, či závislosti na telefóne. Robili to

zaujímavými prezentáciami a piesňami od známych slovenských kapiel ako napríklad Smola a hrušky, Vidiek, IMT Smile, Richard Muller, Peter Nagy. Zaspievali nám od nich rôzne poučné piesne, napr. ABSTINENT alebo LÁSKA JE TU S NAMI a mnoho ďalších. Viackrát nám pripomenuli, že „najhoršia závislosť je tá, na ktorej sme závislí“. Aj popri náročnej téme sme sa zabavili, zatancovali si a zaspievali známe piesne. Dúfam, že to nielen mne, ale aj všetkým žiakom zmenilo pohľad na nebezpečné návykové látky a nástrahy tejto doby.

Kristína Maslaňáková, 5.B

v Bábkovom divadle v Žiline

Dick Whittington and His Cat

Vo štvrtok 2. mája sme sa my, štvrtáci spolu s piatakmi a šiestakmi, zúčastnili divadelného predstavenia v anglickom jazyku zvaného Dick Whittington and His Cat.

Predstavenie sa konalo v Kultúrnom dome v Námestove. Je to tradičný britský príbeh o chudobnej srote Dickovi, ktorý sa aj vďaka svojej kamarátke mačke stane starostom

Dick Whittington

Londýna. Mali sme trošku obavy, či budeme anglickým dialógom rozumieť. No boli sme zo seba milo prekvapení, keď sme skoro všetkému rozumeli. Na konci predstavenia sme mali aj slovenský preklad.

Najviac sa mi páčila mačka Cat a scénka, keď sa spoznala s Dickom Whittingtonom. Po divadle sme mali rozchod do rôznych obchodov. Tešili sme sa, že okrem príjemných divadelných zážitkov si môžeme domov priniesť aj nejakú malú pozornosť pre seba alebo blízkych.

Aj v tomto školskom roku sa tešíme na takéto akcie a radi sa ich zúčastníme.

Anna Romaňáková 4.B

Spestrenie dňa stavaním mája

Tradícia stavania májov je súčasťou ľudových zvykov.

Mládenci ich stavali ručne. Vysoké máje sa postavili v strede dediny, pred kostolom, richtárovým domom, prípadne aj pred krčmou. Mali olúpanú kôru a vrcholec bol smrečok alebo jedlička, ktorý pripevnili drôtom ku kmeňu, vyzdobili ich stužkami aj plnou fľaškou pálenky.

Menšie máje stavali mládenci pred domami všetkým dievkam v dedine avšak niekedy sa stalo, že dievka, ktorá nebola obľúbená, nemala postavený máj. Tí zaľúbení zas máje stavali svojim frajerkám v predzáhradkách domov, čím vlastne upozorňovali, že dievka má vážnu známosť. Bola to spoločenská udalosť spojená so spevom, tancom, účasťou

bola celá dedina. V súčasnej dobe sa vo viacerých dedinách snažia udržať tieto tradície a medzi tieto dediny patrí aj naša obec a naši žiaci v škole.

Dňa 30. apríla 2024 sa preto aj naši deviataci pustili do stavania mája. Dievčatá si na tento deň pripravili pestrofarebné stuhy. Postupne s dievčatami iných tried zdobili

stromček, ktorý predošlý deň naši spolužiaci poctivo vybrali v miestnom lese. Hotový májový stromček bol umiestnený pred vchodom školy.

Táto tradícia sa v našej škole udržiava už dlhé roky a veríme, že to tak aj ostane. A nielen v škole, ale aj v tejto dedine.

Šartota Mazuráková, 9.B

EXKURZIE - - - - -

...vo firme pána Kubíka...

KUBÍK INTERIER

V rámci technickej výchovy mali možnosť naši ôsmaci navštíviť výrobnú nábytku Kubík v Rabči.

Privítal nás pán Ján Kubík, ktorý je majiteľ firmy. Okrem prehliadky strojov na spracovanie dreva a výroby nábytkov sme sa dozvedeli, aké boli začiatky jeho podnikania, akým problémom musel čeliť. Naučili sme sa veľa o podnikaní, ako začať a na čo si dávať pozor. Nasledovala prehliadka strojov, a tá bola tiež veľmi zaujímavá. Žiaci si mohli vyskúšať napríklad brúsenie dreva či balenie nábytku do fólie.

Ak žiakov zaujíma práca s drevom, môžu sa mu priamo ozvať. Často poskytuje pre mladých aj prax a brigádu. Jeho kontakt nájdete na stránke www.kubik-interier.sk
Kiara Stašová, 8.B

Vo Wadowiciach

Oswienčim - Wadowice

Naši deviataci tradične absolvujú exkurziu, počas ktorej navštívia Oswienčim a Wadowice.

Oswienčim je mesto, v ktorom sa nachádza koncentračný tábor postavený počas druhej svetovej vojny a smrť v ňom našlo vyše milión ľudí. Vo Wadowiciach sa narodil Karol Wojtyła, ktorý bol prvým slovenským pápežom. Pre poznanie minulosti sú obidve mestá veľmi dôležité a odporúčame ich všetkým navštíviť.

-red- ...v Oswienčime...

Vo Vychylovke

Vychylovka

Dňa 3. júna prváci a druháci navštívili národopisnú expozíciu situovanú v doline Chmura vo Vychylovke.

Výletom ich sprevádzalo príjemné počasie, dobrá nálada a milá pani sprievodkyňa. Deti si vychutnali jazdu na vláčiku a spoznali krásy oravskej prírody.
-red-

...na čističke odpadových vôd...

Exkurzia z chémie

V utorok 30. apríla sa siedmci zúčastnili exkurzie na Čističku odpadových vôd v Námestove a Ekoray – Peter Bolek.

Na čističke odpadových vôd videli, aká voda prichádza z kanalizácií

z okolitých obcí, samozrejme, aj z našej dediny.

Potom videli celý cyklus čistenia vody – od hrubých nečistôt až po biologické čistenie a nakoniec videli vyčistenú vodu, ktorá sa vlieva do Oravskej priehrady.

...spracovanie elektroodpadu...

Potom žiaci navštívili firmu Ekoray – Peter Bolek, kde sa spracúva elektroodpad. Chlapci si vyskúšali aj rozoberanie elektrospotrebičov.

–red-

Zaujímavá návšteva

Do našej školy 16. mája zavítala zaujímavá návšteva učiteľov z Francúzska z mesta Tours, ktoré má 136 252 obyvateľov.

Učitelia vyučujú v dedine Montrésor, ktorá má len 336 obyvateľov, no do školy chodí 200 žiakov.

Naši žiaci sa s nimi rozprávali o kultúrach oboch krajín a porovnávali ich. Francúzom bol taktiež pridelený kvíz o Slovensku, v ktorom skončili na 3. mieste.

Na záver sme sa ich pýtali o obľúbených jedlách, o športe a ich záujmoch.

Bol to zaujímavý strávený čas, počas ktorého sme si mohli vyskúšať svoje

jazykové zručnosti a dozvedieť sa o nových kultúrach. **Jozef Vons, 9.B**

Legenda o žilinskom katovi

Dňa 25. apríla sme my, žiaci ôsmeho a siedmeho ročníka, navštívili divadlo v Žiline.

Herci hrali predstavenie Kata, dcéra kata. Týmto predstavením nám rozpovedali legendu o žilinskom katovi. Celý príbeh sa spájal so zákerným kastelánom Budatínskeho zámku, ktorý si mal vziať bohatú meštianku, no keď prišiel na pytačky,

zapáčila sa mu viac hradná slúžka Zuzana. Tá však milovala mladého kováča Martina. Kastelán sa chcel krásnej slúžky zmocniť za každú cenu, preto sa všemožne snažil prekaziť jej vzťah s Martinom. Martin sa zamestnal ako kat, no nevedel, že bude musieť stať hlavu svojej milej. Zákon však povoľoval urobiť výnimku, a tak sa ich láska naplnila.

Z toho príbehu sme si všetci veľa

zobrali a ešte dlho nám utkvel v pamäti. Uvedomili sme si, čo môže spôsobiť závisť a ako môže prekaziť ľudské vzťahy. Taktiež, že nie všetko je také, ako na prvý pohľad vyzerá a pred odsúdením druhého je treba informácie poriadne preveriť. Zuzana nám ukázala vernosť vo vzťahu aj napriek ťažkostiam a Martin zase silu nevzdať sa.

Po predstavení sme išli do obchodného centra a plní nových spomienok autobusom domov.

Anežka Stašová 8.A

Venčekový ples

Naši deviataci mali možnosť prežiť svoj prvý Venčekový ples. Konal sa 17. júna v Kultúrnom dome v Sihelnom.

Deviataci sa na tento veľký deň pripravovali týždeň vopred. Naučili sa deväť spoločenských tancov. Tieto tance ich učil Robert Szolnoki z Tanečného štúdia Maestro z Liptovského Mikuláša. Ples začal o 16. hodine a deviataci naň prišli v sprievode svojich rodičov. Otvorili ho prvým

Deviataci na plese predviedli svoje tanečné umenie. Z ich tanca mali prítomní umelecký zážitok.

...rodičovský tanec...

tancom Mazúrkou. Chlapci dali dievčatám kvietok a dievčatá chlapcom vreckovku s ich iniciálami. Po prvom kole rodičom a učiteľom predviedli: Anglický valčík, Disco fox, Blus, Jive, Cha-cha, Tango. Potom nasledoval krásny rodičovský tanec. Chlapci si priviedli na parket mamičky a dievčatá oteckov. Po chutnej večeri, ktorú pripravili mamičky deviatek

Absolútni víťazi Venčekového plesu

v spolupráci s našimi kuchárkami predviedli svoje tanečné zručnosti žiaci z tanečného štúdia Maestro. Potom nasledovala prvá súťaž plesu – O najlepšie tanečný pár. Skladala sa z dvoch kôl. V prvom kole tancovali všetky páry. Do druhého kola sa dostali iba tie páry, ktoré vybrala porota. Porotu tvorili učitelia. Najkrajšie tancujúcim párom sa stali Silvia Grobarčíková a Samuel Chudiak. Druhá súťaž bola O kráľovnú

a kráľa venčekov. Deviataci tancovali päť tancov a pripínali si venčeky. Chlapci mali čistobiele venčeky a dievčatá farebné. Túto súťaž vyhrala Silvia Grobarčíková a Denis Hrubjak. Víťazi získali zlatú sošku, ktorá im bude ich úspech pripomínať.

Deviataci si večierok naplno užili a budú mať na tento deň krásne spomienky.

Petra Mácsodiová, 8.A

Olympijský odznak všestrannosti

Olympijský odznak všestrannosti(OLOV) je dobrovoľný národný športový projekt Slovenského olympijského a športového výboru (SOŠV) určený pre žiakov

II. stupňa na všetkých základných školách a osemročných gymnáziách na území SR.

Projekt je zameraný na podporu všestranného pohybového rozvoja žiakov. Partnermi projektu sú Ministerstvo školstva, vedy, výskumu a športu a Školský šport. Zúčastnili sa ho aj žiaci 6. – 9. ročníka našej školy. OLOV sa skladá zo 6 testov fyzickej zdatnosti – člnkový beh, výdrž v zhybe, vytrvalostný člnkový beh, lah-sed, skok do diaľky znožmo z miesta, hod medicinbalom vpred. Žiaci po minuloročnej skúsenosti boli motivovaní dať zo seba viac, a to sa odzrkadlilo aj na vyššom až 100% zlepšení v získaní odznakov. Disciplíny prebiehali od začiatku školského roka. Naši žiaci získali 1 zlatý (Tobias Staš 8.B – 97%), 7 strieborných (Žaneta Grižáková 6.A – 92%, Rebeka Hrubjaková 7.A – 90%, Nikolas Barnašák 8.A – 90%, Martin

Pienták 8.A – 90%, Sofia Rusnáková 8.B – 89%, Dávid Tarčák 8.A – 96%, Karin Tomašáková 8.B – 95%) 11 bronzových (Šimon Vronka 6.A – 75%, Alžbeta Chudiaková 7.A – 73%, Eva Brandisová 8.B – 79%, Vanesa Djubeková 8.B – 73%, Viktória Maslaňáková 8.A – 74%, Júlia Romaňáková 8.B – 81%, Kevin Skutka 8.A – 80%, Margaret Bolibruchová 9.A – 78%, Aneta Chudiaková 9.B – 81%, Peter Chudjak 9.A – 74%, Samuel Chudjak 9.A – 83%) odznakov fyzickej zdatnosti. Krajské kolo OLOV sa tento rok uskutočnilo v Žiline na strednej športovej škole. Do bojov sa zapojil aj náš osemčlenný tím (Karin Tomašáková 8.B, Margaret Bolibruchová 9.A, Mária Stašová 6.A, Tobias Staš 8.B, Denis Hrubjak 9.B, Rebeka Hrubjaková 7.A, Kristián Maslaňák 7.A, Šimon Vronka 6.A), ktorý si meral sily s 57. účastníkmi tejto najväčšej celoslovenskej športovej súťaže. Na výkony našich žiakov sme hrdí, pretože súťažili v duchu fair play a podľa regulárnych pravidiel. Všetkým ďakujeme za reprezentovanie našej cirkevnej školy.

Agáta Bjeláková, Anežka Stašová 8.A

Prezentácia stredných odborných škôl

Výber vhodnej strednej školy je pre každého žiaka významná záležitosť.

Už ako malé deti sme sa hrali na lekárov, automechanikov, smetiariov či učiteľky a s pribúdajúcim vekom určite každý z nás ešte viac fantazíruje a predstavuje si, čím bude, keď bude dospelý. Správne si vybrať nám mala pomôcť 31. mája Prezentácia stredných odborných škôl v Námestove. Zúčastnili sa jej siedmici a ôsmaci našej i okolitých škôl. Žiaci stredných škôl prezentovali v rámci projektu

Cesta k lepšiemu zajtrajšku svoje školy cez vtipné scénky, ukážky v čase od 11:00 do 13:00. Na námestí boli aj rôzne stánky s recenziami, koláčikmi aj stánky, kde študentky prezentovali svoj kadernický odbor a česali vlasy. Predstavili sa nám školy SOŠ technickej Námestovo, Súkromnej spojenej školy EDUCO Slanická Osada, SOŠ podnikania a služieb Námestovo a Spojenej školy internátnej Námestovo. Tento deň určite pomohol žiakom rozhodnúť sa, akú strednú školu si vybrať. **Agáta Bjeláková 8.A**

Sudoku

V utorok 4. júna 2024 naša škola hostila žiakov z Or. Polhory, z Rabče, z Klina, z Námestova a dokonca aj z Trstenej.

Po školských kolách v súťaži Sudoku sa tu stretli tí najlepší, aby si zmerali sily v okresnom kole, ktorú organizovali naše pani učiteľky matematiky, pani učiteľka Bolibruchová a Jarošová. S prípravami im pomáhali žiačky z 8.B. Súťažiaci boli rozdelení do troch kategórií a riešili pomerne náročné zadania. Najlepší žiaci boli odmenení diplomami a vecnými cenami. Prítomní sa mohli pohostiť džúsom, pečivom aj ovocím. Z našej školy boli úspešní Lukáš Vonšák z 5.B. Umiestnil sa na 2. mieste v kategórii 5.- 6. ročník a Sofia Rusnáková z 8.B na 3. mieste v kategórii 7. - 8. ročník. A na záver, kto mal čas, silu a chuť, mohol ešte svoje mozgové závitky nesusťažne potrapiť riešením rôznych hlavolamov.

Čo je to SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8						6
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8				7
								9

...ocenení riešitelia...

Sudoku je logická hra európskeho pôvodu (mylne japonského kvôli osvedčenému názvu) pre jedného hráča. Jej pôvod pochádza z konca 19. storočia, kde začali vychádzať vo francúzskych novinách.

Cieľom je doplniť chýbajúce číslice od 1 do 9 podľa nasledujúcich pravidiel:

Na začiatku riešenia sú niektoré políčka vyplnené číslicami. Vyplnené číslice sú rozmiestnené tak, aby pre dané rozmiestnenie existovalo iba jediné riešenie.

1. Hrací plán sa skladá z 9 x 9 políčok rozdelených na 9 podoblastí s 3 x 3 políčkami.

2. V každej podoblasti sa každá číslica

...súťažiaci...

...riešenie hlavolamov...

má vyskytnúť práve raz (podoblasti sú vyznačené hrubou čiarou).

3. V každom stĺpci a v každom riadku sa má každá číslica vyskytnúť práve raz.

Anežka Stašová 8.A, internet

Minúty strachu

Ráno 7. mája sa každý z nás vybral do školy ako po iné dni. Nikto ani len netušil, že sa nám vyučovanie dramaticky predčasne ukončí.

Po školách takmer na celom Slovensku bola vyslaná vyhrážka v podobe e-mailovej správy alebo telefonátu o rozmiestnení bômb v školách. Útočnickova e-mail doména bola údajne ruského pôvodu, ale

útočník mohol použiť falošnú adresu. Na začiatku druhej vyučovacej hodiny teda zaznela z nášho rozhlasu výzva na okamžité opustenie školy a žiaci boli evakuovaní z budovy. Bolo to veľmi emotívne. Väčšina mala z celej situácie vážne obavy, mnohé deti plakali, no našli sa aj takí, ktorí sa zo situácie tešili a vnímali ju ako možnosť neučiť sa a mať voľno. Po žiakov nastúpených pred školou si prichádzali

vystrašení rodičia. Prizvaní policajti školu prehľadali, no bombová hrozba sa, našťastie, nepotvrdila. Žiaci sa na ďalší deň vrátili do škôl. No u mnohých pretrvávali obavy a strach či sa vyhrážky nezopakujú. Veríme, že útočníka polícia vypátra a bude za to potrestaný.

Nicolas Vonšák 6.A

Marko Rajniak »

Ako sme sa starali o kvetinky Panny Márie

Máj je mesiacom Panny Márie. Ona je naša nebeská mamička. Máme ju veľmi radi, pretože nám veľmi a často pomáha.

Počas mája sme jej preto venovali osobitnú pozornosť. Jej socha našu hlavnú chodbu zdobí od nepamäti, no my sme ju chceli ešte zviditeľniť. Pripravili sme si ku nej cestičku, na ktorú sme lepili kvetinky a tie predstavovali naše modlitby. Na konci mája sa naša cestička premenila na krásnu cestičku plnú detských nevinných modlitieb. Sochu Panny Márie sme ozdobili živými kvetmi, o ktoré sme sa starali

my, dievčatá zo 4.B. Každé ráno, keď sme prišli do školy, sme išli vymeniť vodu a upraviť kytičky. Táto činnosť sa páčila aj chlapcom, tak nám začali pomáhať. 13. mája sme sa tiež celá škola zapojili do modlitbového dňa detí a mládeže.

Tento dátum je práve výročím mimoriadnych udalostí vo Fatime. V roku 1917 sa tam zjavila Panna Mária pastierom. Modlili sme sa za mier a pokoj vo svete, Panna Mária totiž povedala: „Modlite sa ruženec každý deň, aby ste získali pokoj pre svet a koniec vojny.“

Anna Romaňáková 4.B

RUBIKOVA KOCKA

Matúš Gabriel zo 4.A – prvý zľava získa v okresnom kole 3. miesto

Rubikova kocka je mechanický hlavolam, ktorý v roku 1974 vynášiel maďarský sochár a architekt Ernő Rubik. Bol výnimočne obľúbený v 70. a 80. rokoch 20. storočia, keď sa vyrábala v miliónových sériách.

www

Skladanie Rubikovej kocky a podobných hlavolamov na rýchlosť sa nazýva speedcubing. Primárne sa súťaží o najrýchlejší čas, za ktorý je speedcuber schopný zložiť Rubikovu kocku 3 x 3 x 3. Kategórií je ale mnoho a súťaže sa tiež robia napr. v skladaní poslepiacky, na čo najmenší počet ťahov, v počte najviac kociek alebo napríklad jednou rukou.

Aj v našej škole sme sa zapojili do speedcubingu. 29. apríla u nás konal prvý ročník školského kola súťaže v skladaní Rubikovej kocky.

Súťaže sa zúčastnilo šesť šikovných žiakov, z ktorých štyria postúpili na regionálne kolo do Oravského Veselého. Boli to Dávid Tarčák, Matúš Gabriel, Adam Ferneza, Lukáš Vonšák.

Regionálne kolo sa konalo 14. mája v Oravskom Veselom. Súťaže sa zúčastnilo 13 základných škôl. Súťažilo spolu 50 žiakov v piatich kolách. Súťažiaci si priniesli vlastnú Rubikovu kocku. Organizátori zamiešali v každom kole všetkým súťažiacim Rubikove kocky podľa rovnakého algoritmu. Súťažiaci mali 15 sekúnd na inšpekciu kocky, následne odštartovali časomieru a skladali. Každý súťažiaci mal v skladaní 5 pokusov. Z piatich časov sa najlepší a najhorší čas zrušil, ostatné časy sa sprjemerovali. Z našej školy sa najlepšie darilo Matúšovi Gabrielovi zo

...na okresnom kole...

Vítazi školského kola, ktorí postúpili do Oravského Veselého

4.A, ktorému gratulujeme k 3. miestu v 1. kategórii.

Nicolas Vonšák 6.A

Spieva celá trieda

Počas celého apríla sme si každý týždeň nacvičovali a spievali pesničky. Pani riaditeľka vyhlásila totiž súťaž Spieva celá škola.

Školou sa niesol spev a hudba. Bolo naozaj veselo. Každá trieda chcela zaujať a vyhrať aspoň v jednej kategórii. Kategórie boli tri. Prvú sme mali zaspievať ľudovú pieseň, potom gospeľovú a na koniec anglickú pieseň. Niektoré triedy nacvičovali na hudobnej výchove iné na triednických hodinách či cez prestávky. Trénovali s napätím, netrpezlivosťou ale mnohí i so strachom v očiach, že budú musieť spievať na pódiu pred obecnosťou. No mnohí sa nebáli ukázať svoj talent v hre na hudobný nástroj a spev triedy ním doprevádzali. Ku spevu a hre žiaci neskôr

Aj mali prváci získali diplom

Výhercovia v každej kategórii zo 6.A

pridávali aj jednoduché tance. Svoje schopnosti sme potom prezentovali v piatky na hodinách Triedneho spoločenstva. Vyhodnotenie našich umeleckých zručností sme sa dozvedeli v prvý májový piatok. Po svätej omši v škole sme sa dozvedeli, že najlepšou triedou z 2. stupňa v ľudovej aj gospeľovej piesni sme sa stali my, 6.A. Naozaj sme sa veľmi tešili. 1. miesto v anglickej piesni na 2. stupni vyhrali žiaci 5.B. Z 1. stupňa boli najlepší speváci z 3.A, ktorí vyhrali anglickú aj gospeľovú pieseň. 1. miesto z ľudovej piesne si vybojovali prváci pani učiteľky Poltárovej. Keďže sme mali až dve prvé miesta, za odmenu išla

Na 1. stupni bola najviac ocenená 3.A

naša trieda 6.A na výlet do Oravskej Polhory do pumtracku, na ktorom sme sa vyšantili a skúšali nové triky na bicykloch. Po dobrej jazde sme výlet zakončili pizzou.

Silvia Maslaňáková 6.A

Škola sa roztancovala

Svetová zdravotnícka organizácia v roku 2002 vyhlásila 10. máj za Svetový deň pohybu.

Pripomenuli sme si aj my v škole. Žiaci z celej školy vybehli na ihrisko a spolu sme tancovali erko-tančeky, ktoré nás učili deviataci spoločne s pani učiteľkou Jarošovou. Bola to naozaj zábava a sprostrenie vyučovania.

Táto celosvetová iniciatíva je zameraná na zvýšenie povedomia verejnosti o význame pravidelnej pohybovej aktivity a jej benefitoch pre zdravie. Poukazuje a upozorňuje na nedostatočnú fyzickú aktivitu ako aj na súčasný sedavý spôsob života ako jeden z hlavných rizikových faktorov chronických neprenosných ochorení. Pohybová aktivita

je jedným z najvýznamnejších faktorov, ktoré ovplyvňujú naše zdravie. Za predpokladu, že je pohybová aktivita vykonávaná pravidelne, s dostatočnou intenzitou a dlhodobou, má mnoho prínosov pre zdravie človeka. A my chceme byť predsa zdraví, preto sa hýbeme radi!

Silvia Maslaňáková 6.A

Prestávka plná vitamínov

Zelenina a ovocie sú dôležitou súčasťou nášho zdravého jedálnička, nakoľko obsahujú široký výber vitamínov, minerálov, vlákniny, z ktorých môžeme mať úžitok.

Niektoré z nich majú vysoký obsah vitamínu C, iné sú hlavne zdrojom draslíka a železa. Počas veľkej prestávky mohli žiaci našej školy 4. júna ochutnať rôzne druhy čerstvého ovocia. Naši deviataci ho usilovne naranžovali na hlavnej chodbe a potom už len čakali na hladné detičky, ktoré pochutili na sladkom ovocí a zelenine. Všetky dobroty zmizli zo stolov veľmi rýchlo a deti sa zo zdravej desiaty tešili. Ochutnávka sa konala v rámci programu Školské ovocie. Cieľom tohto podporného projektu je zvýšiť záujem o konzumáciu ovocia či zeleniny.

Silvia Maslaňáková 6.A

Jazykový kvet...

...takýto názov nesie súťaž v recitovaní poézie, prózy a dramatizácie v cudzom jazyku.

Prvýkrát sa do nej zapojili aj žiaci z našej školy. Úspech si z nej odniesla moja spolužiačka Lea Labudová (6.A), ktorá na krajskom kole v Žiline získala 2. miesto. Lei vybrala prozaickú ukážku pani učiteľka Gracíková. Spolu sa na súťaž zodpovedne pripravovali. Zaujímavé bolo, že krajské kolo prebiehalo na základe toho, že doň súťažiaci posielali svoje videonahrávky z recitovania v škole. Lei blahoželáme k úspechu a prajeme jej veľa šťastia.

Magdaléna Maslaňáková, 6.A

Večerné aktivity deti veľmi zabavili

Deti si urobili aj výlet do Bojníckej ZOO

Škola v prírode

Od 20. mája do 24. mája boli naši tretiaci v škole prírode vo Chvojnici.

Prežili krásny týždeň plný hier a zábavy, o ktorú sa postarali animátori a triedne pani učiteľky Jevošová a Mazuráková. Navštívili aj ZOO v Bojniciach. Videli tu rôzne druhy zvierat a zažili kopec zábavy.

Magdaléna Maslaňáková, 6.A

Nechýbali ani malé nákupy. Každý chcel domov priniesť niečo na pamiatku pre seba i svojich blízkych.

ROZLÚČILI SME SA, PRIVÍTALI SME...

...naši bývalí deviataci...

...naši prváci...

Ježišovej, kde sa držal hesla: Láska ku Kristovi až do zabudnutia seba. V decembri roku 1944 zatkli matku, otca i brata. Tomáš vedel, že si prídu aj poňho. Noc pred zatknutím prežil v noviciátnej kaplnke. Ráno s úsmevom na tvári povedal: „Tejto noci som Bohu ponúkol svoj život za svoj židovský národ“. Vianoce prežili vo väzení. Matku a Juraja odviezli do koncentračného tábora, Tomáša a otca Františka zastrelili na pochode smrti do Berlína pravdepodobne 22. apríla 1945. Po celý čas boli v lágri pre všetkých vzorom hrdinskej kresťanskej mužnosti.

Rebeka Klušáková 6.A

Máj s Munkoveami

Rodina Munkovcov bola jednou z mnohých rodín, ktoré sa stali obeťou nacistického systému.

Rodičia František a Gizela a ich synovia Tomáš a Juraj sa narodili ako Židia. Životný zápas o hľadanie pravdy ich priviedol do Katolíckej cirkvi a vyústil do úprimnej a hlbkej konverzácie. Pri príležitosti 100. výročia narodenia Božieho služobníka Tomáša Munka, jezuitského novica, vyhlásil provinciál jezuitov P. Jozef Šofranko rok 2024 za Rok Tomáša Munka s mottom Svedectvo viery hojí rany. Pri tejto príležitosti sa v našej škole konala v piatok 24.mája 2024 prednáška o rodine Munkovcov. Pripravovali sme sa na ňu počas celého

mája. My, šiestaci, sme postupne spoznávali život tejto rodiny a robili o nej projekty. Výsledkom bol veľký komiks, ktorý sme pre všetkých umiestnili na hlavnej chodbe.

Pozvaní jezuiti nám porozprávali, ako táto rodina žila. Otec František Munk pochádzal zo židovskej rodiny z okolia Senca. Stal sa priemyselníkom a obchodníkom a so svojou rodinou – manželkou Gizelou a dvomi synmi, Tomášom a Jurajom, sa presťahoval do Ružomberka, kde bol riaditeľom papierničky. V roku 1939 vstúpili do Katolíckej cirkvi. Žili intenzívnym náboženským životom, životom modlitby a lásky.

V roku 1943 syn Tomáš vstúpil v Ružomberku do noviciátu Spoločnosti

Nepripravená

Kde bolo, tam bolo, bola jedna trieda 4.B. Navštevovali ju chlapi a dievčatá z malej dedinky. Denne sa v triede stretávali Justínka, Kristínka, Filoménka, Adelka, Patrik, Kubo, Jakub, Patrícia a Roman. Tieto deti spolu trávili veľa času aj mimo vyučovania.

Včera im pani učiteľka povedala, že zajtra budú písať ťažkú písomku z opakovania z 3. ročníka. Pri hre na to pozabudli. Keďže septembrové dni sa pomaly skracujú a rýchlejšie sa stmieva, zrazu Kubo vykrikoval:

„Decká, zajtra je tá písomka! Ja som sa ešte nič neučil!“

„Ani my!“ zvolali ostatní a ponáhľali sa domov.

Cestou stretli babičku s ťažkou taškou a paličkou, o ktorú sa pri chôdzi opierala. Kráčala pomaly, často oddychovala. Ani jedno z detí jej nepomohlo, všetci mysleli na písomku a utekali sa domov učiť. Zrazu Adelka zastala. Podišla pár krokov späť a prihovorila sa babičke:

„Tetuška, ja vám s tou taškou pomôžem.“

Babička jej podala tašku, ktorá bola naozaj veľmi ťažká. Niesli ju spoločne, každá za jedno ucho. Kráčali pomaly a rozprávali sa. O hocičom. O počasí, o ľuďoch i čarovných vílach. Babička ich vraj dobre pozná a vie o nich všelijaké rozprávky. Jednu, o dobrej víle Emilke, Adelke vyrozprávala a ona sa veľmi rozosmiala a potešila, lebo si práve spomenula na zajtrašiu písomku. Postážovala sa, že sa na ňu zabudla pripraviť a teraz sa bojí, ako ju napíše. Babička sa

len pousmiala a uistila ju, že zajtra všetko dobre dopadne.

Cesta im rýchlo ubehla a dvojica sa s nákupom ocitla pred bránou domu. Starká ju odomkla a pozvala svoju pomocníčku dnu. Adelka nechcela ísť, no teta ju uistila, že ju dlho nezdrží. V obývačke ju usadila do veľkého kresla, poďakovala jej za pomoc a s milými slovami jej darovala na pamiatku obyčajný kamienok: „Ty si pomohla mne, ja pomôžem tebe. Darujem ti tento kamienok a prajem ti, aby ti priniesol šťastie.“

Adelka slušne poďakovala, pozdravila sa a bežala domov. Doma sa len prichystala na spánok, kameň hodila do tašky a s plačom, že sa nič nenaučila na písomku, zaspala.

Ráno im v škole pani učiteľka rozdala písomky a každý samostatne pracoval. Všetci silno rozmýšľali, písali, gumovali, prepisovali. Stále si neboli istí správnymi odpoveďami. Adelka tiež bola v pomykove. Potom si spomenula na včerajšok, na to, ako pomohla starej tete.

„A to je určite viac ako jednotka z písomky,“ húpala. „Ale veď ja mám od tetušky kamienok,“ preblesklo jej myslou. Pomaly ponorila ruku do tašky a už v ruke stískala a nervózne šúchala darovaný kamienok. Zrazu sa jej stalo niečo nevídané. Nieko jej zrazu šepkal správne odpovede. Bola to čarovná víla Emilka, ktorú Adelka privolala pošúchaním kamienka. Tá Emilka, o ktorej jej včera teta rozprávala rozprávku. Adelka ako jediná dostala z písomky jednotku. To, že mala veľké srdce, sa vyplatilo.

Anna Romaňáková, 4.B, 2. miesto v okresnej literárnej súťaži Detský literárny Majáčik

Vysnívaná škola

Až raz budem teta veľká,
bude zo mňa učiteľka.

Vysnívanú školu mám,
v mysli si ju zakladám.

A ako bude vyzerat’?

Podte sa na ňu pozerat’:

Pondelok nemá nikto rád,
lebo musí byť so školou kamarát.
Toto ráno bude však iné,
keď sa školské dvere otvoria,
bude tam čosi podivné.

Všade vládne ticho a poriadok,
deti nepoznajú žiaden zmäťok.
Usilovne sa všetci učia,
úlohy si sami precvičia.
Deti si totiž vybrali,
čím by sa radi zaoberali.

Spolužiak Jožko sa zaujíma o zvieratá,
poznávanie ich života sa mu ráta.
Zvieratká zaplnili celú triedu,
nikto nepotrebuje ani kriedu.
Jožko sa dotýka ich tela, kostí,
z nových poznatkov je plný radosti.

Katka zas rada číta všelijaké knihy,
najradšej má rozprávky plné nehy.
Knižky ku nej rozprávajú,
príbehmi ju celú naplňajú.

Samko zasa futbal rád,
je s ním veľký kamarát.
Každú chvíľku gól hodí,
do športovej triedy chodí.

Linda veľmi rada kreslí,
zaujímajú ju slávne kresby.
Jeden-dva potiahne štetcom,
už je veľkým umelcom.

Marko chodí do posilky,
sú preňho ľahké všetky cviky.
Ťažké činky on má rád,
kulturistom bude snáď.

Anabelka je hudobníčka,
spieva pekne ako speváčka.
Počuť až cez okno vonku,
keď začne hrať na heligónku.

Damián, ten je zberateľ,
s každým je dobrý priateľ.
Jednotky zbiera z matiky,
nebojí sa ani fyziky.

Každý si tu takto školu užíva,
nikto nikoho neprezýva.
Všetci nažívajú vo svornosti,
z poznatkov majú veľa radosti.

Mária Rusnáková, 4.B, 1. miesto, okr. súťaž Detský literárny Majáčik

Zbojníci spod Piľska

Vysoko v horách, na vrchu Piľska, žili dvaja zbojníci, Jožo a Fero. Radi okrádali dedinky vo svojom okolí a jednou z nich bolo aj Sihelné.

Jožo s Ferom nedbali na svojich zbojstvách na nič a na nikoho. Mladý či starý, zdravý či chorý, bohatý alebo chudobný – všetko im bolo jedno. Brali všetko, čo im prišlo pod ruky. Všetok lup, ktorý nakradli, ukrývali kdesi v Piľsku, ale do dnešného dňa nikto nevypátral, kde presne to bohatstvo ukryli.

Jedného dňa stretli starého muža, ktorého mali v pláne okradnúť, tak ako každého okoloidúceho, čo stretli, no keď sa k nemu priblížili, muž zmizol. Ďalší deň v noci chceli znovu v Sihelnom kradnúť, opäť stretli starého muža. Zlakli sa a zutekali. Tretiu noc sa situácia zopakovala. Zbojníci sa báli, vzali nohy na plecia a utekali, čo im nohy stačili. Zastavili sa až hore

na kopci pri starej zvonici. V hlbokej tme tam na nich čakal zázračný starý muž a milo sa im prihovoral: „Chlapci, zbojníci, a či sa to patrí okrádať svojich rodných? Či vám stojí za to v strachu večer líhať a so strachom zas ráno vstávať? Ak za celý nasledujúci rok neokradnete žiadneho človeka, nevykradnete žiaden dom, dostanete odo mňa každý po sto dukátov.“

Jožo s Ferom pod vidinou bohatstva prisľúbili, že kradnúť nebudú. Svoj sľub dodržali a poklady aj dukáty, ktoré dostali od zázračného starého muža, rozdali dedinčanom a nikdy viac už nekradli. Začali žiť slušným životom a živili sa len poctivou prácou. Darmo mnohí potom chodili na Piľsko, darmo hľadali. Lup, čo chlapi poschovávali nikdy nikto nenašiel.

Dedinčania z vďačnosti dali v dedine postaviť nové zvony. Jeden pomenovali Jožo, druhý sa volá Fero. Tieto zvony

Podoly

Ludia u nás odjakživa ťažko pracovali, aby uživili svoje rodiny. Kravička či koník s kúskom poľa bol pre nich jediný zdroj obživy.

Išiel raz roľník koňom obrábať svoju roličku, ktorá bola pod Hrádkom. Bolo teplo, prašno, pán i kôň sa pri lopote špotili i vysmädli. Po ceste domov chodievali okolo jazierka, nuž sa gazda rozhodol, že si ovlaží hrdlo, i koňa napojí a umyje. Oddýchol si, osviežil sa a koníka umyl. Nasadol

na tátoša, že sa po ťažko vykonanej práci spokojne vráti domov k svojej rodine. Zrazu začul čudný hlas: „Podž dolu, podž dolu...“ Lákal ho čoraz hlasnejšie a hlasnejšie, nuž šiel za tajomným hlasom neuvedomujúc si, že sa kôň začína ponárať aj spolu s ním. Oboch ich stiahol vodný vír.

Od tých čias sa toto miesto volá Podoly. Ľudia sa tam odvtedy boja chodiť. Keď však dlho prší a Podoly sa „prelejú“, ľudia vedia, že daždu už bude koniec.

Simon Chudják, 3. miesto v literárnej súťaži Majáčik, miestna povest

Štvrtáci

*V našej škole jedna trieda,
nechýba tu nikdy krieda.
Jej žiaci sa o všetko poctivo
starajú
na dobré známky a poriadok
dozerajú.*

*Deväť dievčat prevláda,
šiestich chlapcov ovláda.
Chlapci totiž niekedy nechcú
poslúchať
a nás, baby, by tiež chceli radi poučať.
Keď si však nevieme rady sami,
triedna to múdro porieši s nami.
V triede je vždy zábava,
každý ku nej prispieva.
Matej vtipne rozpráva,
Damián futbal vyhráva.
Dievčatá na heligónke hrajú,
veselo si pri tom zaspievajú.
Marko zbiera futbalové kartičky,
Sofia má rada svoje mačičky.
Lili krásne maľuje,
Mária zas knihy miluje.*

*Každý z nás je výnimočný
pre druhého užitočný.
Vzájomne sa dopĺňame
a všetci sa radi máme.*

Anna Romaňáková, 4.B, 10 rokov
Poetický Púchov 3. miesto
Detský literárny Majáčik, poézia

v Sihelnom na kopci zvonía dodnes:
„Bim-bam, Jo-žo, Fe-ro.“

Adam Ferneza, 2. miesto v literárnej súťaži Majáčik, kat. miestna povest

Náš prvý BIZNIS

Vyučovať výtvarnú výchovu v deviatom ročníku je ťažké. Žiaci už nechcú vyfarbovať omaľovánky ani tvoriť obrázky z roličky od toaletného papiera a sedenie 45 minút na mieste tiež nie je ktoviečo.

Naša pani učiteľka však na niečo prišla. Sme ešte mladí a závislí od rodičov. Robia pre nás všetko, od varenia až po zaobstarávanie nevyhnutností. Sme však 15-roční, o chvíľu dospelí ľudia, a tak sa predsa musíme niečomu naučiť. Začali sme teda s učením sa pracovitosti.

Začiatkom školského roka sme začali náš prvý biznis. Pomocou vypalovacej pece vo výtvarnej učebni nám pani učiteľka roztavila kusy skla a vytvorili sme tak z nich sklenené ozdoby (najmä kríže). Na internete sme vyhledali rozmanité vzory a pomocou špeciálnych pestrofarebných farieb na sklo a malých, veľmi

tenkých štetcov sme ich nakreslili na sklo. Práca s malým štetcom bola na začiatku takmer nemožná a veľmi namáhavá, no postupom času sme si privykli. Je to práca, na ktorú sa musíte sústrediť a dávať pozor, aby sa nestalo nič sklu, ani aby ste omylom nepridali na štetec veľa farby. Po niekoľkých mesiacoch ťažkej driny sme sa rozhodli skúsiť šťastie a predat naše výrobky na Vianočnom jarmoku v Sihelnom. Kartónové krabičky sme vyplnili útržkami papiera, na ne sme nadekorovali naše výrobky a predaj sa mohol začať.

Na jarmoku sme sa striedali v predaji po jednej hodine. Tak ako prácu so sklom, aj prácu predajcu si tak mohol vyskúšať každý. Predávali sme v príjemnej atmosfére medzi stánkami, z ktorých sa šírila čerstvá vôňa

vianočného punču či medovníkov. Podarilo sa nám predat všetky kríže aj takmer všetky sklenené výrobky. Mnohí kupujúci si pýtali aj výrobky podľa svojho návrhu a predstáv, takže sme mali postarané o ďalšiu prácu na hodinách. Zarobili sme 455 eur.

Zarobené peniaze sme sa rozhodli investovať do výletu. Mali sme rôzne nápady, no veľa z nich bolo až pridrahých. Uvedomili sme si, že práca s triednym rozpočtom musí byť zodpovedná a vlastnoručne zarobené peniaze sa nám mihali akosi ťažšie ako tie rodičovské. Nakoniec sme sa zhodli na zábavnom a cenovo dostupnom výlete do Námestova, na hru Escape room. Je to zážitková hra, pri ktorej sú hráči uzamknutí v miestnosti a musia riešiť sériu hádaniek a úloh, aby sa dostali von v určenom časovom limite. Tieto hry často zahŕňajú rôzne príbehy či témy.

Boli sme rozdelení do 3 skupín po 6 hráčoch. Príbehy sa nazývali: Čarodejnice, Prague mission a Deň po. Začali sme pokynmi od vedúceho, potom sme sa presunuli do miestností a hra sa mohla začať. Na vyriešenie

hádaniek a vyslobodenie sa sme mali 70 minút. V prípade, že by ste nevedeli ako ďalej, môže vám inštruktor poradiť pomocou náповedy, ktorá sa objaví na monitore v miestnosti. Ak hru nevyľúštite do určitého času, inštruktor vás oslobodí osobne.

Hru sme si všetci užili. Naučila nás všímavosti, ešte väčšej tímovej spolupráci a komunikácii. Po hre sme sa išli odmeniť pizzou a kofolou a zvyšnými peniazmi sme doplatili exkurziu do Oswienčimu.

**Daniela Pindjaková,
Barbora Bieláková, 9.B**

VERIŤ JE IN – 3. časť (speváci a speváčky)

Selena Gomez

Kto by nepoznal speváčku a herečku Selenu Gomez? Narodila sa v meste Grand Prairie v štáte Texas, kde bola vychovávaná ako katolíčka.

Navštevuje kostol Hillsong a tu sa v roku 2016 objavila na koncerte Hillsong Young /Free, kde uctievala Boha spievaním svojej piesne Nobody. Neskôr Selena na svojom účte na Twitteri napísala, že text piesne odkazuje Bohu.

„Doslova len ležim ďakujem Ježišovi...Tam, kde ma môj otec vzal a umiestnil, je presne tam, kde mám byť...Vždy ma prekvapuje a zakaždým sa do Neho znovu zamilujem.“

Simona Martausová – Magušinová

Simona pochádza z Považskej Bystrice. Mnohé texty svojich piesní si aj sama skladá.

Je veriaca od narodenia, no vyjadrila sa, že skutočný, osobný, živý a radostný vzťah s Bohom začala mať asi až vtedy, keď bola dospelá, keď mala osemnásť.

„Začala som po niečom takom túžiť a Boh si ma jednoducho získal. Som šťastná, že verím v niekoho Všemohúceho, kto je ku mne taký osobný a dobrý. Všetky svoje piesne vnímam ako dar zhora.“

Justin Bieber

Kanadský popový fenomén Justin

Bieber sa nikdy netajil svojou vierou v Boha. Nemá to v šoubiznise ľahké – neveriaci sa z jeho kresťanskej viery vysmieávajú, kresťania zasa na neho útočia, že nie je „dostatočne kresťanský“.

O Bohu hovorí: „On je milosť. Zakaždým, keď niečo pokazíme, zakaždým nás vyzdvihne. Kto klačí pred Bohom, môže stáť pred každým človekom. Boha nemožno dokazovať, Boha možno jedine cítiť v srdci.“

Andrea Bocelli

Andrea Bocelli je najznámejší taliansky tenorista týchto čias. Už od detstva mal problémy so zrakom a v dvanástich rokoch prišiel o zrak úplne.

Povedal: „Bez viery by bol môj život trápením a skončil by sa tragédiou, pretože život na zemi končí smrťou. Život, aj keby trval 100 rokov, je v porovnaní s večnosťou nič. Ak by neexistoval večný život, všetko by stratilo zmysel. Ale moja viera vychádza z mimoriadne jednoduchej úvahy: Neverím v hodiny bez hodinára. Neverím, že sa dá niečo vyrobiť bez toho, aby to niekto navrhol. Preto verím, veľmi verím Tomu, kto stvoril svet.“

„Ktokoľvek vloží svoj život do rúk Stvoriteľa, vloží svoj život do dobrých rúk,“ povedal na záver Bocelli

**Janka Jagelková, 4.B,
z deviatackých prezentácií**

Ja a môj spojenec

*Mesiac, tajomné teleso
na nebeskom plátne.
Vždy si tu s nami, vždy si tu pre nás.*

*Niekedy sa v oblakoch skrývaš,
no i tak nás tajne sleduješ.*

*Meníš sa.
Presne ako my.
Máš svoje fázy.
Aj život je plný zmien.
A tak v noci bdiem a zhováram sa s tebou.*

*O zmenách v mojom živote.
Lebo ty najlepšie vieš, čo znamená „meniť sa“.*

*Tvoj povrch je ako umelecké plátno.
Chcem, aby boli také aj srdcia ľudí.*

*Tvoje krátery sú hlboké a dramatické.
Také, ako mnohé ľudské osudy.*

Nedokážeš svietiť, odrážaš svetlo Slnka.

*Si jediný, čo na nebi nežiaríš,
no i tak ma vždy očaríš.*

*Vyjdem v pyžame na balkón.
Pošepkám ti moje tajomstvá.
Bude to len medzi nami.*

*A keď sa ma niekto opýta,
kto je môj spojenec,
odpoveď bude jasná.*

**Poetický Púchov 3. miesto
Daniela Pindjaková, 9.B, 14 rokov**

Poetický Púchov – 3. miesto Daniela Pindjaková – prvá vľavo

Zber mobilov

Bianka Brandysová, 2.A

ÚSPECHY NAŠICH ŽIAKOV

Medzinárodná súťaž EDJ Motýle: Karin Mlynarčíková 5.B, Kristína Maslaňáková 5.B – 1. miesto;

Tradičné Vianoce očami detí – výtvarná súťaž: Mária Stašová 6.A – 3. miesto;

Detská rozprávka Žilina – celoslovenská literárna súťaž

Mária Rusnáková 4.B – 2. miesto;

Piráti krásy – diecézny katechetický úrad Spišskej diecézy – recitačná a literárna súťaž

Sofia Rusnáková 8.B – 3. miesto,

Anežka Stašová 8.A – cena poroty;

Môj vianočný príbeh – literárna súťaž

Sofia Gonšenicová 4.B – 2. miesto,

Kristína Maslaňáková 5.B – 3. miesto,

Tomáš Hopjak 5.A – cena poroty;

O najkrajšiu vianočnú ozdobu – tvorivá súťaž: Denis Hrubjak 9.B – cena poroty;

Olympijský odznak všestrannosti žiakov 6. – 9. ročníka.

Získali sme 1 zlatý, 7 strieborných a 11 bronzových odznakov fyzickej zdatnosti.

Vianočná latka – okresné kolo atletickej súťaže v skoku do výšky

Lukáš Vonšák 5.B – 2. miesto v kategórii chlapci 5. ročník, Sofia Rusnáková 8.B – 2. miesto v kategórii dievčat 8. ročníka;

Valentínka – výtvarná súťaž: Karolína Vorčáková – 3. miesto;

Dejepisná olympiáda: Silvia Maslaňáková 6.A – 5. miesto, úspešná riešiteľka;

Anglická olympiáda – okresné kolo: Nicolas Vonšák 6.A – 2. miesto;

Biblická olympiáda – okresné kolo: Anežka Stašová, Viktória Maslaňáková, Agáta Bjeláková 8.A – 3. miesto;

A Slovo bolo u Boha – celoslovenská výtvarná súťaž: Tomáš Hopjak 5.A – 2. miesto;

Poetický Púchov – celoslovenská literárna súťaž: Anna Romaňáková 4.B – 3. miesto, Daniela Pindjaková 9.B – 3. miesto;

Jazykový kvet – krajské kolo: Lea Labudová – 2. miesto;

McDonald's Cup – okresná súťaž v malom futbale: žiaci a žiačky 3. a 4. ročníka – 3. miesto;

Rubikova kocka – regionálna súťaž: Matúš Gabriel 4.A – 3. miesto;

Vesmír očami detí – okresná súťaž: Silvia Maslaňáková 6.A – hlavná cena-postup na celoslovenské kolo;

Námesťovský fyzik – regionálna súťaž: Nicolas Vonšák 6.A – 1. miesto z chlapčenských tímov, Nela Vonšáková 6.A – 1. miesto z dievčenských tímov;

Detský literárny Majáček – okresná literárna súťaž

PRÓZA 1. – 4. roč.: Anna Romaňáková 4.B – 2. miesto, Magdaléna Vnenčáková 4.B – 3. miesto;

PRÓZA 5. – 9. roč.: Adam Ferneza 7.A – 2. miesto, Vanesa Ďjubeková 8.B – 3. miesto;

POÉZIA 1. – 4. roč.: Mária Rusnáková 4.B – 1. miesto;

PRÓZA 5. – 9. ročník: Vanesa Ďjubeková 8.B – 2. miesto, Anežka Stašová 8.A – cena poroty;

MIESTNA POVEŠŤ 1. – 4. roč.: Anna Romaňáková 4.B – 1. miesto, Linda Gužiňáková 4.B – 2. miesto, Mária Rusnáková 4.B – 3. miesto;

MIESTNA POVEŠŤ druhý stupeň: Adam Ferneza 7.A – 2. miesto, Simon Chudiak 5.A – 3. miesto;

Mílniky druhej svetovej vojny – dejepisná súťaž: Viktória Gonšenicová, Zuzana Bielaková 9.A – 2. miesto;

Gorazdovo výtvarné Námesťovo – celoslovenská súťaž: Margaret Bolibruchovej 9.A – čestné uznanie.

MIESTNA POVEŠŤ 1. – 4. roč.: Anna Romaňáková 4.B – 1. miesto, Linda Gužiňáková 4.B – 2. miesto, Mária Rusnáková 4.B – 3. miesto;

MIESTNA POVEŠŤ druhý stupeň: Adam Ferneza 7.A – 2. miesto, Simon Chudiak 5.A – 3. miesto;

Mílniky druhej svetovej vojny – dejepisná súťaž: Viktória Gonšenicová, Zuzana Bielaková 9.A – 2. miesto;

Gorazdovo výtvarné Námesťovo – celoslovenská súťaž: Margaret Bolibruchovej 9.A – čestné uznanie.

Patricia

Naši NAJ...

Viktória Gonšenicová a Zuzana Bielaková – prvé sprava – v dejepisnej súťaži Mílniky druhej svetovej vojny získali 2. miesto.

Poetický Púchov – 3. miesto Anna Romaňáková – vľavo

Margaret Bolibruchová získala čestné uznanie v celoslovenskej súťaži Gorazdovo výtvarné Námestovo

Silvia Maslaňáková získala hlavnú cenu v súťaži Vesmír očami detí a postup do celoslovenského kola.

Naši žiaci prvýkrát úspešne zapojili do medzinárodnej súťaže ENGLISH STAR, kde si otestovali svoje vedomosti z anglického jazyka.

Anežka Stašová, Viktória Maslaňáková, Agáta Bjeľáková získali 3. miesto v okresnom kole Biblickej olympiády.

V súťaži Námestovský fyzik prevzali všetky ceny naši šiestaci. Nela Vonšáková a Nicolas Vonšák získali 1. miesto a Dominik Vonšák a Žaneta Grižáková boli úspešní riešitelia.

Upracme si obec i jej okolie

Človek je tvor, ktorý si neváži, čo mu bolo dané a správa sa k tomu nezodpovedne.

Platí to aj pre našu prírodu. Často jej krásu ničíme tým, že sa k nej správame nehumánne. „Príroda, na rozdiel od človeka, svoje zákony neporušuje.“

Preto sme sa v rámci Dňa Zeme rozhodli priložiť ruku k dielu a napraviť, čo človek pokazil. 2. apríla sa preto naši ôsmaci a deviataci vyzbrojení rukavicami a plastovými vrecami vybrali vyčistiť brehy Oravskej priehrady. Zapojili sa tak do projektu Pre čistú priehrada a rieky Oravy. Spolu so žiakmi aj z iných okolitých škôl a dobrovoľníkov sa vyzbieralo vyše sedem ton odpadu.

V upratovaní sme však pokračovali aj nasledujúci týždeň v našej obci. Pridali sa k nám aj ostatní žiaci našej školy a okrem železa a odpadkov z potokov sme obec aj vyzametali. Každá z tried mala časť dediny, ktorú upratovala. Po takomto celkovom upratovaní sme sa rozišli domov a na pripravené stanovišťa sme poprinášali staré a nepotrebné železo z našich domov. Tí ktorí priniesli najväčšie množstvo železa boli odmenení. Škola bola odmenená certifikátom za našu aktívnu účasť v projekte Upracme Slovensko.

Agáta Bjeláková, 8.A

Osemšmerovka

M	A	T	E	R	I	N	A	D	Ú	Š	K	A	N	Ú	P	A	L	E	C	
O	R	A	K	Y	T	N	Í	K	L	O	K	T	A	Ť	E	E	H	E	B	
R	A	K	E	Č	N	A	M	R	A	H	R	O	K	U	C	K	L	A	Ž	
C	E	V	A	S	Á	R	K	A	Š	E	Ľ	Ž	D	O	K	N	O	I	Ú	
E	A	D	R	O	G	A	E	C	I	N	S	U	R	B	C	H	O	H	A	R
R	Ľ	U	B	O	V	N	Í	K	A	R	Z	O	A	O	P	Ľ	Ú	C	A	
E	U	Č	A	J	P	B	A	Z	A	L	Á	A	K	B	A	U	K	I	P	
T	D	A	R	Ó	N	I	A	D	A	S	H	S	L	V	V	V	R	L	R	
S	N	T	V	Š	A	L	V	I	A	M	R	T	A	O	O	R	Á	A	V	
E	A	I	I	Š	Ú	B	I	Ó	N	A	A	R	Z	Z	L	L	S	P	O	
P	V	N	M	Ä	T	A	Č	P	N	K	D	S	A	P	E	C	A	C	S	
R	E	O	D	O	M	Z	E	B	A	I	K	V	N	R	A	A	K	O	I	
O	L	M	A	R	G	A	R	É	T	K	A	O	Á	E	H	L	B	M	E	
Z	B	O	E	Y	A	K	L	K	I	P	N	Š	R	Š	R	O	I	E	N	
M	L	R	P	D	Y	M	Í	Ô	Ú	T	I	Í	O	Ľ	O	R	N	N	K	
A	E	E	A	Ú	O	T	K	P	T	S	L	P	J	A	V	G	F	Á	A	
R	D	G	R	Z	C	H	V	R	O	E	A	E	K	A	P	Z	Á	A	V	N
Í	N	A	A	E	R	I	K	R	S	R	T	Y	M	I	Á	N	R	L	Z	
N	E	N	N	Á	D	O	B	A	Y	H	A	D	K	A	Z	N	K	K	Á	
U	M	O	Ľ	Y	B	O	T	A	L	Z	Ď	L	A	R	E	I	T	A	N	

ANNA, ARÓNIA, AZALKA, BEH, BÚŠI, BAZA, BAZALKA, BLEDNEM, BRUSNICE, CUKOR, ČAJ, DOM, DROGA, DYM, ĎATELINA, ERIK, HAD, HARMANČEK, HLOH, INFARKT, KAŠEL, KAZ, KLOKTAŤ, KÔPOR, KRÁSA, KRÁSAVEC, KRK, LEVANDULA, LIPA, LOPÚCH, ĽUBOVNÍK, MAJORÁN, MAK, MARGARÉTKA, MATERINA, DÚŠKA, MEDOVKA, MEGA, MÄTA, MOR, NATIERAL, NÁDOBA, NÁKAZA, NÁZNAK, NECHTÍK, NEMOC, OBRAZ, OKNO, OREGANO, ORGÁN, PIVÓNIA, PALEC, PALICA, PALINA, PARA, PAVOL, PEC, PEC, PESTEREC, PLÚCA, PREŠLAP, PRVOSIENKA, PÚPAVA, RAKYTNÍK, RASCA, RAST, REČ, REPÍK, ROZMARÍN, SAD, SANDRA, SKOROCEL, SPÁVA, ŠALVIA, ŠÍPKY, TRS, TYMIÁN, ÚTESY, ÚPAL, VLK VOZ, ZÁHRADKA, ZÁZVOR, ZLATOBYĽ, ZLOM, ZRAK, ŽIHLAVA

-red-